

INTERN

UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utgives av Riksorganisationen UFO-Sverige.

Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson,

Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.

Redaktionens telefon: 0224/ 1 7 7 7 1

Tryckning och distribution: Leif Andersson,

Ryd, 380 60 FÄRJESTADEN. Tel. 0485-373 33

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Vad forskar man om runt jorden idag? Forskar man något om UFO, humanoider, andra intelligenser, astroarkeologi, teleportation m.m. m.m. I de fall man forskar i ovan nämnda saker, gör man det då med öppna och kreativa ögon. Man kan ju förstå forskare som jobbat hela sitt liv med en teori, de vill säkert inte att någon kullkastar den över en natt. Det är dessa som i viss mån hindrar det som vi inom UFO-Sverige vill verka för.

Det sker idag en mängd "onödig" forskning. Jag läste nyligen i en bok om en del forskningsprojekt som försigår runt om i världen. Det var bl.a. "inkubationsvärmets inflytande på den konstgjorda syntesen av vissa steroider i rått-testiklar", "Inverkan av röntgenstrålning på jordärtskockans rotstockar", och till sist den oerhört viktiga forskningen om "Anomalier hos luftens daggpunkt under sommaren". Visst är all forskning viktig, men vi måste börja prioritera ännu mer än vad vi gör idag. Nog är väl frågan om andra intelligenser viktigare än vad jag ovan nämnt om dagens forskningsprojekt.

En annan sak som retar en till vansinne är att det ska pratas så förtvivlat fint i s.k. lärda kretsar. I ovanstående text så finns t.ex. ordet anomalier (=oregelbundna företeelser). Blir man en bättre människa när man använder fina ord? Om man ska skicka något till en myndighet, så måste man uttrycka sig så komplicerat så att man knappast vet vad man har skrivit. I de flesta fall går det man skriver att uttrycka mycket enklare, men det verkar som om det inte är fint att uttrycka sig enkelt. Jag hörde en gång talas om en institution i Uppsala där det saknades en spegel på toaletten. Man sökte ett belopp för inköp av ett dylikt inventarium, men med enkla ord, men man fick ingen toalettsspegel beviljad. Nästa gång anhöll man vördsamt om ett engångsanslag å 73:53 Kr "för anskaffande av visuell reflektor för humana studieobjekt" - man fick pengarna. Förunderligt!!!!

Håkan

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR önskar vi på Intern UFO-Sverige Information

Bert

Håkan

Leif

Mats

SVENSK UFO-BIBLIOGRAFI 1946-75

av Kjell Jonsson. Specialarbete vid Bibliotekshögskolan, 1.727 referenser till svenska böcker, tidskrifter och artiklar om UFOs under ett 50-tal ämnesrubriker, namn- och sakregister, 144 sidor. Köpt av mer än 100 svenska bibliotek.

Pris 35:--

SPÖKRAKETERNA 1946 - NYHETSBYRÅMATERIALET

Alla händelser som omnämnes i det utgående TT-materialet 1946, 154 telegram.

Pris 10:--

Sändes mot postförskott, postf.avg. tillkommer,
från: Arkivet för UFO-Forskning, Box 5046,
151 05 SÖDERTÄLJE 5, tel. 0755/466 81. 19/68

UFO 80

TILL SAMTLIGA FÖRENINGAR

Västerås Tvärvetenskapliga Förening har beslutat att arrangera en UFO-Vecka sommaren 1980. Det kommer att bli vecka 27, så därför bör du redan nu boka in denna vecka.

VTF gör dessutom här en framställan om att få låna allt utställningsmaterial som ni har, då det är onödigt att lägga ner jobb på något som redan finns. Om ni har något som ni skulle vilja låna ut kontakta då VTF.

Västerås Tvärvetenskapliga Förening

Box 13024

720 13 VÄSTERÅS

KALLELSE

TILL 1980 ÅRS RIKSTÄMMA

Valda ombud i UFO-Sveriges lokalgrupper kallas härmed till 1980 års riksstämma lördagen den 22/3 1980 i Sandbroskolans aula i Enköping. De interna förhandlingarna börjar klockan 10.00.

Enl. § 10 äger även lokalgruppernas övriga medlemmar (B-medlemmar) tillträde till riksstämmans interna förhandlingar.

Enl. § 15 skall motioner till riksstämman vara centralgruppen tillhanda minst en månad i förväg, alltså den 22 februari.

Dagordning, verksamhetsberättelse och ev. motioner kommer att publiceras i denna medlemstidning som beräknas komma ut ca 20 dagar före riksstämman.

BRITTERNA UTVECKLAR "TEFAT" FÖR 55 MILJONER

På Isle of Man har man börjat arbeta på prototypen till ett tefatsliknande luftskepp.

Utvecklingsarbetet sköter ett nystartat bolag. Bakom utvecklingsföretaget ligger i sin tur företaget European Ferries, ett bolag med färje-trafik på Engelska Kanalen.

European Ferries har hittills satsat ca 18 miljoner kronor för utvecklingsarbetena, som beräknas totalt till ca 55 miljoner.

Ytterligare kapital försöker man få genom att gå ut på den engelska aktiemarknaden och genom att myndigheterna på Isle of Man går in i projektet.

Den första fullskale-prototypen är tänkt för 60 passagerare och en medelhastighet på 160 km/timme.

DAGS FÖR INBETALNING AV GRUPPMEDLEMSAVGIFTEN PÅ 160 KRONOR

Enligt beslut på 1979 års riksstämma är gruppmedlemsavgiften för år 1980 160 kronor. Det är till stor hjälp om ni kan betala in beloppet före nyår. Av pengarna går 60 kronor till lokalgruppens prenumeration på UFO-Information. 40 kronor går till lokalgruppens årsabonnemang av Intern UFO-Sverige-information. Resterande 60 kronor tillfaller Riksorganisationen UFO-Sverige genom överföring till stödfonden.

Enligt stadgarnas § 4 skall avgiften vara erlagd senast vid februari månads utgång. Missas denna tidsfrist måste ny skriftlig ansökan om gruppmedlemskap göras till centralgruppens ordförande.

POSTGIROT SVERIGE		INBETALNING / GIRERING A		2 • Konto • Avg • Bel •	
Mottaganddel		Aktivdel		Kassastämpel	
Till postgirokontonummer/personkontonummer 8 43 25 — 0		Till postgirokontonummer/personkontonummer 8 43 25 — 0		Avgift	
Meddelande till betalningsmottagaren Gruppmedlemskap för år 1980		Betalningsmottagare (endast namn) UFO-Information			
Avsändare (namn och postadress) Gruppens namn och postadress		Avsändare (namn och postadress)			
OBS EJ KASSÖRENS ADRESS som ibland finns på era egna giroblanketter !					
Svenska kronor 160 00		Svenska kronor 160 00		Öre 00	
FÄLLET NEDAN FÅR ANTECKNINGAR INTE GÖRAS - RESERVERAT FÖR POSTGIRO		Eget kontonummer vid girering		Underskrift vid girering från eget konto	
#		INBETALNING / GIRERING A		#00#	

● Ordet fritt ● Ordet fritt ●

Under den tid som ligger framför oss kan man förvänta sig allskonns propaganda för eller emot kärnkraften. Därför blev jag inte överraskad när jag bland övrig post hittade ett kuvert från POLKKAMPANJEN NEJ TILL KÄRNKRAFT. Milt sagt undrande blev jag däremot när namnet Torvald Berthelsen återfinns i brevhuvudet som lämnare av mina adressuppgifter, på något som skall föreställa ett "stafettbrev".

Var T B står i kärnkraftfrågan må vara hans ensak, liksom det är min var jag står. Frågan i sig är både aktuell och viktig - men vad har den med UFO-Sverige att göra ? Riksorganisationens medlemsregister skall väl ändå inte användas i sådana syften, hur välmotiverad kampanjen mot kärnkraft än kan förefalla för en av dess medlemmar med tillgång till medlemsmatriklar.

För mitt vidkommande kommer nämnda brev att i sin helhet hamna i papperskorgen. Vill jag låta mig påverkas av politisk propaganda, så inte skall det då ske via kanaler som hör UFO-Sverige till !

Med beklagande

Karl-Erik Karlsson,

Västerås

Svar till: Vän av organisationen och ordning.

Efter inlägget under rubriken; ORDET FRITT känner jag mig föranlåten att förklara vissa saker. Vad det gäller dagordningen, så är det fel att påstå att det inte fanns någon sådan. Det är riktigt att det inte skickades ut någon sådan till samtliga lokalföreningar, däremot så fanns det ett preliminärt program i internbladet (nr:18). Detta program presenterades av mig under den första punkten som var "Inträdning" varefter jag lämnade ordet fritt för synpunkter och åsikter om den fortsatta programuppläggningsen. Då hördes det ingen som helst kommentär från sign. vän av organisationen och ordning. Hade det däremot undrats från vedebörande vid detta tillfälle som skulle varit det riktiga, i stället för efteråt i anonyma insändare så hade jag gärna förklarat förfarandet. Vi i Stockholms UFO-förening tillsammans med centralgruppen tyckte att det räckte med programmet i internbladet, där det också framgick att vidare upplysningar lämnades av de arrangerande föreningarna. Detta förfaringsätt brukades alltså helt enkelt för att försöka nedbringa kostnaderna för planeringskonferensens ledamöter som ändå lätt skjuter i höjden, vilket insändaren

Insändaren pekar även på diskussionen om en krona till stödfonden från respektive medlem i lokalföreningarna.

Här har man inte fattat vad saken gäller, varför man i stället har hängt upp sig på en penningssumma som måste betraktas som ett förslag.

Förfaringsättet däremot var viktigt att belysa ingående, enär det kan tolkas som lite av ett "tvångsuttag" men ett positivt sådant eftersom att det kommer både UFO-Sverige och dess medlemmar till del.

Detta var ett av förslagen som framkom under planeringskonferensen i syfte att stärka UFO-Sveriges ekonomi, flera framkom fast det inte framgår av insändaren.

Jag har här betonat att det rör sig om förslag till summor och åtgärder, sedan är det UFO-Sveriges riksstämman som fattar beslut och fastställer ekonomiska avgifter.

Till sist vill jag säga att insändaren har helt rätt i att planeringskonferenserna är viktiga och att vi ska låta trumorna ljuda, men vi måste även låta våra röster ljuda under konferensen och inte efteråt.

Christer Nordin

Ordf. för planeringskonferensen

UFO:n kontra humanoider

I de flesta böcker försöker man förklara UFO:s teknologi, men det skrivs väldigt lite om humanoider. Det verkar som om det är så, att forskningen lägger mera tyngd vid att försöka förklara UFO:s tekniska funktion och mindre ägnar sig åt humanoider. Om nu någon skulle komma på lösningen till UFO:s tekniska funktion, vad skulle man då göra med denna kunskap? Jo, man skaffar sig ett "motvapen" till detta fenomen, kanske någon säger. Emot detta kan man då erinra, att vi dels inte har de erforderliga resurserna som krävs för att tillverka ett dylikt vapen och dels att dessa farkoster inte är så fientliga, att det erfordras ett sådant.

Det heter ju, att "av två onda ting väljer man det minst onda", men i det här fallet kan man ju påstå, att av två svåra ting väljer man det minst svåra.

Vilket är då det minst svåra? Jag vill påstå, att humanoidernas gåta är enklare att lösa, än den teknologi de behärskar. Vad har man för användning av deras teknologi, om man inte vet något om dem själva? Vad skulle det hjälpa, om vi skulle lyckas med att konstruera en farkost, som fungerade som ett UFO? Vi skulle flyga omkring med den och fortfarande beteckna dess ursprung som ett olöst problem.

Någon säger kanske: Vi kan väl inte lösa humanoid-problemet, som vi egentligen inte vet något om. Jag anser detta vara fel. Vi har bara sett farkosterna, men i humanoid-sammanhanget finns det berättelser om hur humanoider samtalat med personer och man har på nära håll iakttagit deras beteende. Dessutom finns det historiska dokument att tillgå för att nämna några saker.

Den teknologiska lösningen tror jag inte dagens människa kommer att knäcka utan hjälp av humanoiderna. Detta är de kanske medvetna om och vill, att vi skall fortsätta på den inslagna vägen och inte ägna oss åt analysering av dem själva och deras avsikter, för att de i lugn och ro skall kunna fullfölja sina avsikter.

Tommy O.

Man må säga vad man vill om ett syndigt leverne - men det är allmänbildande

Hjalmar Bergman

Hur många av den nya generationen UFO-intresserade känner till Vaddö-fallet?

De flesta har väl läst om det i någon bok, men när dom böckerna gick i tryck fanns det inte mycket att gå efter annat än att två timmermän 1959 hade haft närkontakt av andra graden och att man efter observationen på vägen till Vaddö fann en varm metallbit, som helt felaktigt tidigare kallats för "stenen".

Vaddö-fallet är ju fortfarande en gåta och många känner inte till alla efterforskningar och metallanalyser man gjort. Därför har vi här på Intern-tidningen tänkt ta upp fallet igen. Och ge en så detaljerad skildring som möjligt.

Och vem vet, en dag ska nog en av Sveriges märkligaste och mest dokumenterade UFO-fall få sin lösning.

VÄDDÖ-FALLET

Timmermännen Stig Ekberg och Harry Sjöberg, båda från Stockholm. Var med om en märklig händelse i oktober 1959. De höll på att bygga ett hus på Vaddö, Roslagen, vilket föranledde dem att ligga borta över veckorna.

En söndagkväll var dom på väg ut till arbetsplatsen och hade bara några kilometer kvar då motorn i deras lilla Ford lastbil helt plötsligt lade av och strålkastarna slocknade. De båda männen (i fortsättningen som S.E. och H.S.) tyckte det var konstigt då bilen var nästan ny och hade aldrig krånglat förut. Alla försök att få igång bilen var helt resultatlösa.

Ungefär samtidigt fick H.S. se något som han beskriver som en dalande stjärna, den kom från höger och var relativt stor. Nämnas bör också att det var klart och månsken.

Föremålet kom in över de båda männen på ungefär 100 meters höjd, for ut över Vaddö-viken till vänster och gjorde en sväng tillbaka och ställde sig ca 1 meter över vägbanan. Till att börja med diskuterade man om det rörde sig om en strålkastarkägla eller en kornblix.

Föremålet var ca 15 meter i diameter och lyste med ett intensivt milt neonljus liknande sken men inget ljud hördes.

Efter några minuter höjde sig föremålet, ökade farten och försvann med stor hastighet.

S.E. och H.S. gick ur bilen för att kolla om det var något motorfel. De märkte till sin förvåning att luften var mycket kvav och syrefattig, de hade också svårt att andas. Där fanns också en svag pepparöft. H.S. hoppade in och vred om startnyckeln och bilen gick igång hur fint som helst.

Då de kom fram till platsen för landningen och lyste med ficklampa märkte de att gräset var nertryckt på båda sidor om vägen. Då de lyste runt med lampan på vägen såg StE. något som glänste till. Han tog upp en nästan svart varm bit och gav den till H.S. Den var så pass varm att Harry fick bolla den mellan händerna. Den var också mycket tung vilket förvånade de båda männen något. De hoppade in i bilen slängde metallbiten i handskfacket och åkte därifrån.

S.E. har senare berättat att man i början inte satte den tunga tre-kantiga tändsticksasks stora biten i samband med det lysande föremålet.

Ungefär ett år senare träffade S.E. en metallurg och kom då att tänka på den mystiska metallbit han hade i bilens hanskfack. Metallurgen kände på biten och hänvisade till ett laboratorium på Drottninggatan. Där misslyckades man dock med att bestämma bitens innehåll. Man hänvisade i stället till ett annat lab och så fortsatte det ända tills att metallbiten hamnade på ett labb i Hälsingborg där man lyckades spränga biten i tre mindre delar, dock utan att kunna fastslå innehållet.

Inte på något laboratorium visste man hur S.E. och H.S. hade funnit biten, som de fortfarande inte satte i samband med ljusskenet.

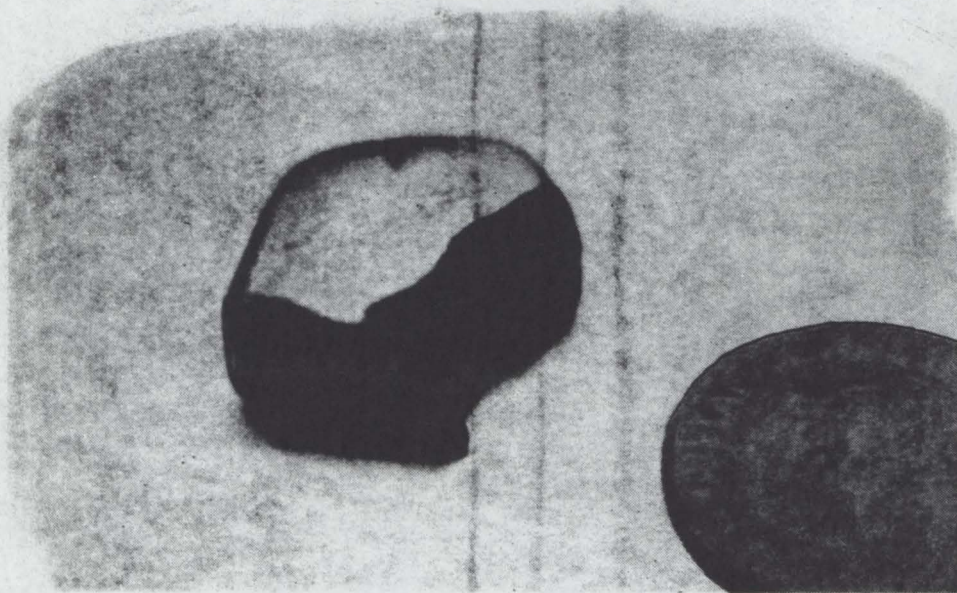
Fyra fem år efter de båda männens upplevelse läste de i en tidning om en Ing Shalin från Lindköping som hade fått i uppdrag av någon UFO-Institution i USA att undersöka svenska UFO-fall.

S.E. skickade en av de tre metallbitarna tillsammans med ett brev till Ing. Shalin där han berättade vad han och H.S. varit med om. Efter någon tid fick S.E. svar från Shalin med resultaten av den analys som han hade utfört. Dessa var följande.

Safirens hårdhet, specifika vikten var 15,2, deras hårdaste diamant-skiva hade inte tagit det minsta, metallbiten hade bara kanat över den. Inte den minsta smälta trots flera tusen graders värme. Att skära i den med ultraljud gick dock bra, det visar de repor som finns på biten.

Ing. Shalin föreslog också att han skulle komma upp till Stockholm och sammanträffa med de båda männen. Det avtalades tid och då Ing Shalin kom hade han en amerikansk flygöverste med sig. Denne frågade om han fick ta med sig en av bitarna för ytterligare undersökning, vilket beviljades.

En annan av bitarna hamnade först på metallforsknings institutet i Danmark, därefter till Oxelösunds järnverks laboratorium för blötanalys. För denna analys fordras att biten skulle malas till pulver i en kvarn. Biten kom ut hel men kvarnen gick sönder. En förlust på 18 000:- för Oxelösunds järnverk. Nästa steg blev Berkely universitetet i Californien, där en professor Harder fick hand om de fortsatta undersökningarna, som pågick i tre år. Och som resulterade i att man kunde tala om vad metallen innehöll, nämligen Volframkarbid, Kobolt och någon procent Titan. Metallen var tillverkad samt cintrad under ett oerhört tryck. Ett sådant högt tryck kan endast åstadkommas med hjälp av pressar för diamanttillverkning.

Ex 33 av den metallbit som hittades på Vaddö

På de i metallen ingående ämnena tar i vanliga fall ingen magnet. Vad som förbryllade forskarna vid Berkeley-universitetet var att på de tillsammans hoppressade ämnena tog magnet mycket väl.

Det här är i stort allt som framkommit hittills. På den senare tiden har en del otrevliga saker inträffat för S.E. och H.S. bl.a. inbrott, falska brev ang överlåtande av metallbitarna, uppbrytna postpaket och andra olustiga händelser, som tyder på att metallbitarna är begärliga för någon.

Nämnas bör också att det i dagens läge endast existerar två metallbitar. Var den tredje är vet man inte.

Text: Mats Nilsson
Foto: Jan Tihkane

-----+

VAD ÄR NU DETTA ????

Vänd på tidningen så får Du svaret.

Svar: En medlem i UFO-Sverige som sålt sina kläder som en sista utväg för att skrapa ihop pengar till UFO-Sveriges stödfond. Postgiro: 23 90 52 - 4

ADRESSFÖRTECKNING ÖVER LOKALGRUPPER ANSLUTNA TILL RIKSORGANISATIONEN

UFO-SVERIGE ÅR 1979:

Enköpings UFO-förening
Box 350
199 03 ENKÖPING
Telefon 0171/20660, 32035, 37322

UFO-Z
c/o Anders Berglund
Permagnesvägen 1
832 00 FRÖSÖN
Telefon 063/11 67 56, 11 05 14

Gävleborgs UFO-förening
c/o Stig Myrin
Gråstensvägen 23
803 60 GÄVLE
Telefon 026/18 70 51

UFO-Hallstahammar
Box 23
734 01 HALLSTAHAMMAR
Telefon 0220/ 11578, 15383

UFO-alarmtjänst
Box 367
551 02 JÖNKÖPING
Telefon 036/16 61 68

Kalmar-Ölands UFO-förening
Box 3001
381 03 KALMAR
Telefon 0485/ 37333

UFO-Karlshamn
c/o Gösta Svensson
Smala vägen 4
292 02 KARLSHAMN

UFO-center Karlskoga
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
691 00 KARLSKOGA
Telefon 0586/37678

Kiruna UFO-förening
c/o Gunnar Thorén
Magnetitvägen 5
981 00 KIRUNA
Telefon 0980/11626

Köpings UFO-förening
Box 151
731 01 KÖPING
Telefon 0221/31025, 17702, 16182

Linköpings UFO-förening
c/o Jan-Peter Caspersson
S:t Larsgatan 6 A
582 24 LINKÖPING
Telefon 013/29 86 69

Västerås Tvärvetenskapliga Förening, Box 13024, 720 13 VÄSTERÅS
Telefon 021/35 51 19

UFO-syd
Box 10032
220 10 LUND
Telefon 046/13 60 01

UFO-gruppen Cosmos
Fack
285 00 MARKARYD
Telefon 0433/11889

UFO-Nyköping TVF
c/o Carl-Anton Mattsson
Östra Bergsgatan 17
611 00 NYKÖPING
Telefon 0155/10482

Sala Amatörförening f.Tvärvetenskap
c/o Mats Nilsson
Östra Thulegatan 43
733 00 SALA
Telefon 0224/17771

UFO-Information
Box 16
596 01 SKÄNNINGE
Telefon 0142/44030

FFT UFO-Ådalen
Box 44
881 00 SOLLEFTEA
Telefon 0620/14914

Stockholms UFO-förening
Box 376
124 03 BANDHAGEN
Telefon 08/47 30 49

UFO-Sundsvall
Box 10063
850 10 SUNDSVALL
Telefon 060/11 21 55

UFO-Säffle
c/o Gunnar Edebrant
Häggvägen 5
661 00 SÄFFLE
Telefon 0533/13421, 14057

Tranås UFO-förening
c/o Åke Gustafsson
Beckhemsvägen 14
573 00 TRANÅS
Telefon 0140/18171

Umeå UFO-förening
c/o Lennart Olsson
Pedagoggränd 9 B rum 113
902 40 UMEÅ
Telefon 090/12 22 46

PROGRAMSKRIFT FRÅN UFO-SVERIGE

Riksorganisationen UFO-Sverige är idag den helt dominerande UFO-organisationen här i landet. I utåt riktad information hävdar man sig ha 2.500 medlemmar - inte så långt från den magiska 3.000-gräns där man blir "erkänd" riksorganisation i många kommuner. Många av de 24 lokalföreningarna är idag utspärrade från kommunala bidrag. Jämfört med den tid (1970-73) då jag var aktivt med i organisationen - som då hade några hundra medlemmar - är detta en fantastisk utveckling!

I hög grad är det en följd av Thorvald Berthelsens enträgna och målmedvetna arbete med informationskvällar, utställningar och andra former av PR-verksamhet de senaste sex åren. Men utan Carl-Axel Jonzons uppoffrande jobb med de administrativa sysslorna och ekonomiska satsningar på tidskriften UFO-Information skulle man inte ha haft så mycket att sätta i händerna på de tusentals "inaktiva" som rekryterats - de vars huvudsakliga eller enda kontakt med UFO-Sverige är just den utåt riktade tidskriften. UFO-Information har, i stort sett, visat en påtaglig förbättring innehållsmässigt.

UFO-Sverige-gruppen i Skänninge har under våren kommit med en nyupplaga av UFO-Sveriges "handlingsprogram". Originalupplagan trycktes redan 1973 och stämmer till 95 % överens med 1979 års version. Vissa intressanta strykningar och omformuleringar har skett som kanske är uttryck för en större försiktighet.

Ett klart formulerat program för verksamheten är naturligtvis betydelsefullt för en intresseorganisation. Huruvida det här programmet på något sätt fastlagts av riksstämman är inte helt klart - det vore ju märkligt om så inte vore fallet!

Texten är till stor del ett verk av Jaan Noor, sedan starten 1970 "organisations-teknisk" medarbetare. Programmet är utförligt och bra formulerat, layoutmässigt välredigerat. De bluffartade Paul Villafoton som misspnydd 1973 har ersatts på ett fyndigt sätt. Detta är en professionell trycksak. Kritik skulle möjligen kunna riktas mot språket som är en något tillkrånglad "akademikersvenska".

UFO-Sveriges mål är först och främst att "genom information, påvisa UFO-fenomenets realitet". Forskningen ("att samla kunskap om UFO-fenomenet, dess ursprung, orsak och verkningar") finns med, men kommer i andra hand. "Vår främsta uppgift är

..att skapa opinion för UFO, att åstadkomma en ökad lyhördhet för problemet. Först därefter kan också forskningsmässiga insatser komma att få sin verkliga betydelse. Detta utgör huvudprincipen i vår verksamhet. All planering och handling är underordnad detta centrala tema".

Personligen har jag aldrig känt någon starkare dragning till att gå ut på gator och torg, "att övertyga andra". Det hänger förstås delvis samman med personlig läggning, men också med hur man i stort ser på problemet. UFO-frågan bjuder på så många svåra avvägningsfrågor och delproblem att det är svårare (för samvetet) att bedriva korrekt informationsverksamhet än att försöka fördjupa kunskap och vetande på området.

Tesen att all information - oavsett form och innehåll - skulle främja "UFO-sakens utveckling" är naturligtvis rent trams - en slags efterapning av show business' PR-ideal! "Endast fakta skall tala", som det uttrycks i UFO-Sveriges program. Men vad är fakta i UFO-frågan? För att få ett visst grepp i den problematiken måste man följa med i debatten, läsa tidskrifter och böcker, framförallt. I vissa kretsar betraktas "bokmål" som skadeinsekter, men vad vore UFOlogin utan det skrivna ordet, dokumentation? När någon uttalar sig för att hypnos är ett 100 %-igt sätt att få fram sanningen om en UFO-upplevelse, eller att en bolid är ett 'rymdskepp', ja då är det exempel på ignorans för existerande information.

Varken i UFO-Sveriges program eller på den välarrangerade UFO-utställningen i Köping nu i sommar kan man se något som ofta uttalats i UFO-Informationens ledare - att UFOs skulle vara "rymdskepp". Tvärtom dementeras i Köping (exakt citat från en av utställningsskärmarna): "Riksorg. UFO-Sverige påstår inte att UFOs är rymdskepp från universum. Varifrån dessa farkoster kommer får framtida UFO-forskning visa".

Att huvudorganets ledarsida dåligt representerar organisationen måste vara den enda rimliga slutsatsen efter att ha jämfört ex. vis följande citat:

C-A Jonzon: "Vad vi vill är en bättre värld ... Mitt och den svenska ufologins mål är förståelse människor emellan. - - - Om vi inte kan utföra...bedriften ("att bygga en bättre och vettigare tillvaro")..bör vi hålla dörren öppen för hjälp utifrån. Även om den hjälpen skulle komma från be-

sökare från rymden!" (UFO-Inf. nr 1/78, sid. 3).

Programskriften: "En ensidig inriktning på ett andligt-filosofiskt plan förefaller naiv och rentav farlig då den lätt leder till en avskärmning från den konkreta verkligheten. Tanken leder lätt till en psykologisk flyktmekanism undan personliga konflikter och samhällsproblem. Det gäller att vara vaksam, så att UFO inte erhåller en sådan funktion".

C-A Jonzon: "Förstår ni nu hur omöjligt det är att från vår sida lösa UFO-problemet? Det är en helt omöjlig uppgift. Skall problemet UFO kunna lösas, måste det ske med besökarnas hjälp..." (U-1 nr 5/78).

Tyckandet på UFO-Sveriges ledarsida har en klart pseudo-religiös, missnöjespolitisk och defeatistisk (uppgiven) framtoning som inte kan främja organisationens utveckling mer än att den lockar till sig drömande samhällsrevoltörer med samma negativa syn på vetenskap, forskning, myndigheter, press, skolor, datorer, kritiska avslöjanden - ja, ta vad som helst! Från AFU:s synpunkt kan en sådan inriktning inte accepteras, men hur UFO-Sveriges information till 2.500 medlemmar tar sig ut, är naturligtvis en intern fråga för organisationen att lösa! Klart är i alla fall att UFO-Information's ledarsida i mycket står i strid med vad som formuleras i handlingsprogram och av andra medarbetare i organisationen. Men: "Det ligger vare sig i UFO-Sveriges möjlighet eller intresse att i detalj reglera den typ av information som enskilda personer och grupper för ut". (programmet, s.19).

UFO-Sverige är en närmast världsunik UFO-organisation i det att man, i programskriften, ser problemet med att samla kunskap som en andrahandsfråga. Det hänger förstås samman med den ovan, med citat, beskrivna hållningen till möjligheterna att lösa UFO-problemet. Samtidigt har Köplingsgruppen tagit fram ett utbildningspaket för fältforskare (veckoslutskurser) som har internationell kvalitet. Men i programskriften hittar eventuellt forskningssugna inte någon uppmuntran till insatser utöver mer rutinbetonade uppföljningar av UFO-fall. "Den systematiska dokumentationen utgör ett komplement och ett stöd", kostar man på sig.

Nog måste det väl i en organisation med 2.500 medlemmar finnas personer som är intresserade av att följa upp UFO-problemet på andra nivåer än de ganska rutin-

artade undersökningar vi ofta ser i UFO-information? Även om dessa personer inte skulle finnas idag måste det väl vara ett första klassens mål för en svensk riksorganisation för UFO-frågor att försöka kanalisera och uppmuntra intresset hos dem som vill ägna sig åt att utveckla teknisk apparatur, göra jämförande undersökningar, statistik, djupundersöka kontaktfallen, studera problemet psykologiskt-socialt, knyta internationella kontakter och utbyta erfarenheter och data, o.s.v.. Den som läser UFO-Sveriges program hittar inga uppmuntrningar till sådant. Var finns nyfikenheten, var finns kunskapsglöden i UFO-Sverige??

Mycket kunde skrivas om den här programskriften; mycket som sägs är verkligt bra formulerat, annat faller i en analys för logikens sågklinga, eller har dålig relevans i den konkreta verkligheten. Organisationens ganska ensidiga koncentration på att "frälsa själar för UFO-tron" har, fruktar jag, en likriktande och utslätande verkan på svensk ufologi. Att UFO blir en "innegrej" bland några tusen människor löser inte heller problemet! Snarare skapar det förvirring genom att dåligt informerade människor ger sig in i något de inte kan överblicka.

Programmet avslutas med 16 sidor "Handledning för fältforskare" som behandlar intervjumetodik, felkällor, platsundersökningar samt den autokinetiska effekten. Det finns mycket att skriva i detta ämne - t.o.m. böcker (jag tänker på Allen Hendrys nyutkomna "UFO Handbook"). Vad UFO-Sverige säger förefaller korrekt, med ett viktigt undantag:

"Observatören (den intervjuade) står inte i någon personlig relation till denna händelse i den meningen att hans personliga förhållanden, känslor eller värderingar berörs. Eftersom ämnet i sig själv inte är personligt "farligt" inskränks störningarna till de allmänna psykologiska lagar som gäller i umgänget mellan människor". Den tesen kanske gäller för de fall UFO-Sverige undersökt, men inte för dem vi stött på!

1979 års upplaga saknar den litteraturförtäckning som fanns med 1973. Får man tro informationen på utställningen i Köping finns det ingen svensk UFO-bok man helt hjärtat vill rekommendera. Tydligtvis inte ens herrar Magnusson och Bourret.

Anders Liljegren

Riksorg. UFO-Sverige: En introduktion. - Skanninge: UFO-Sverige, 1979. - 48 s. : ill. med foton och teckningar.

BILDER AV SJÄLEN

I århundranden har forskarna sökt påtagliga bevis för det som vi kallar människans själ. I början av 1900-talet försökte en fransk läkare fotografera själen i det ögonblick den lämnade en döendes kropp.

År 1896 gjorde den franske forskaren Albert de Rochas några märkliga iakttagelser. Sina experiment gjorde han med hjälp av försökspersoner som han försatte i hypnotisk sömn. Detta skedde i fullständigt mörka, tysta rum under markytan för att han helt ostörd av alla hörsel- och synintryck skulle kunna observera dem i lugn och ro.

Trots timplånga ansträngningar kunde han aldrig själv urskilja några förändringar hos dem. Det kunde däremot de medialt känsliga personer som han tog dit. De berättade de mest häpnadsväckande ting. De såg de nedsövda personerna som omstrålande av ett underbart sken. Det var ett färgskimrande och lysande skikt, vilkas utseende, form och färg de noggrant beskrev.

Rochas ville på något sätt förvisa sig om existensen av dessa egenomliga fenomen. Därför satte han igång ett annat experiment. Sedan man beskrivit för honom hur tjockt det lysande skiktet var tog han en nål och förde den mot den nedsövda personen. Reaktionen var lika sällsam som obegriplig, så fort nålspetsen trängde in i detta osynliga skikt, som låg flera centimeter utanför själva kroppen, kände försökspersonen ett tydligt stick. Det gjorde lika ont som om man stuckit nålen direkt in i huden.

Tillsammans med en läkare i S:t Petersburg började den franske forskaren nu försöka att fånga dessa märkliga kroppsliga utstrålningar i bild. Enligt uppgift lär man på fotografier som togs bl a av en hypnotiserad kvinna vid namn madame Lambert ha kunnat se lysande fläckar och strålnippen.

Experiment med döda

Den franske läkaren Hyppolite Baraduc väckte stort uppseende och många diskussioner med sin egenartade metod för att utforska de mänskliga utstrålningarna. Hans mål var att i bild försöka bevisa att människan hade en själ, och han var också övertygad om att han lyckats med detta.

Vid ett besök i Lourdes, den berömda franska vallfartsorten, gömde han en filmkassett i sin hatt. När han sedan framkallade filmen syntes en stor ljus fläck, Baraduc hade genast en förklaring till hands. Han ansåg att detta var strålningen från det heliga sakramentet fångat i det ögonblick då någon genom ett mirakel blev helbregdagjord.

Besatt av sin iver att bevisa sina teorier drog Baraduc sig inte ens för att göra experiment med avlidna i sin egen familj.

När hans nittonåriga son dog 1907 fotograferade han dennes kropp liggande i kistan. På bilden, som han genast lät publicera, syntes något ytterst oförklarligt - ut från kroppen böljade något vitt som i det närmaste dölde den döde.

Ett halvår senare upprepade Baraduc försöket när hans hustru dog. Bara några minuter efter det att hans fru avlidit tog han de första bilderna och gjorde sen en serie upptagningar med korta mellanrum.

Fotografierna visar hur en sorts vit dimma strömmar ut från den döda. På ett fotografi taget ungefär en timme efter det att döden inträtt ser man hur den vita dimman täcker allt annat. Baraduc var helt övertygad om att vad som syntes var själen då den lämnade kroppen. I den hetsiga debatt som uppstod med anledning av hans experiment gjorde andra forskare

ibland rent makabra försök i samma stil.

Osynlig strålning

Den franske fotografen Paul Yvon skaffade en hand från en död och tog fotografier av denna och av en levande människas hand. På bilderna syntes en klar skillnad mellan de bägge händerna. Den levande "strålade" medan det på den döda inte syntes någonting. Han värmden då upp den döda handen till normal kroppstemperatur och fotograferade den. Då kunde man se utstrålningen även från den.

Efter att ha hört resultatet av de försöken gjorde dr Menager i Paris likartade experiment, men i stället för att använda handen från ett lik tillverkade han en konstgjord hand av gummi, som han fyllde med 37-gradigt vatten och sedan fotograferade. Även på de fotografierna kunde man urskilja en sorts strålände ljus runt handen.

Men inte heller dessa bilder lyckades övertyga "själsfotografierna" och deras anhängare.

Försöken med den här typen av fenomen upphörde emellertid inte, utan fortsatte att sysselsätta många tankar. Det dröjde inte heller länge förän en ny sensationell upptäckt tillkännagavs. År 1911 kom en bok med titeln "The Human Atomsphere" ut i England. Den var skriven av dr Walter J Kilner, en läkare vid S:t Thomas-sjukhuset i London, och han berättade i den om nya, förbluffande och betydelsefulla forskningsresultat angående denna strålgång "auran".

En helt ny "apparat", som han själv konstruerat bifogades som överraskning i pärmen på den första upplagan av boken. Det var ett filter av två tätt sammanfogade glasskivor, mellan vilka det fanns en jodhaltig färglösning. Meningen med filtret var att man först i fullt dagsljus skulle titta genom det en stund och därefter gå in i ett rum med dämpad belysning och titta på en naken människa som stod mot en mörk bakgrund. Med blotta ögat skulle man då tydligt kunna urskilja tre olika strålnings-skikt runt kroppen.

Det första, mörkt och färglöst, sträckte sig en halv till en centimeter från kroppen. Den andra "inre auran", sträckte sig upp till åtta centimeter från kroppen, och det tredje "den yttre auran", upp till knappt trettio centimeter från kroppen.

Experiment har visat att "aurans" djup kan förändras såväl genom påverkan av magneter som genom elektriska impulser eller kemiska ångor. När det rör sig om hypnotiserade personer försvagas utstrålningen starkt. Även sjukdomar påverkar "auran", och särskilt gäller detta psykiska sjukdomar.

Många andra forskare både i Europa och i USA har försökt registrera denna människas strålkraft med hjälp av tekniska mätinstrument. I många fall har man lyckats visa fram vissa ljus- och färgfenomen, som tydligen utgår från människans kropp.

Frågan är då om det verkligen har lyckats forskarna att fånga detta ogripbara människans väsen som vi normalt inte kan förnimma med våra fem sinnen. Detta något som vi i brist på annat namn kallar för "själ".

Den frågan kan vi fortfarande inte besvara med ja om vi skulle se den ur vetenskaplig synvinkel.

KÄLLA: Året Runt. Nr 15 1974.

Med nuvarande priser på bensin och spritdrycker är det förvånande att över huvud taget någon har råd att köra bil i berusat tillstånd.

Kypare till gäst: "Vad menar ni med att servicen är dålig? Jag har ju inte givit er något än.

Besök från stjärna myt som avlivats

■ ■ ■ När ett forskarlag från Cornell University i USA för två år sedan med hjälp av flygburna instrument konstaterade att också planeten Uranus och inte bara Saturnus omges av ringar av materia gick luften ur den mytbildning som gjort dogonfolket i den västafrikanska staten Mali till det gåtfulla folket, "folket som vet sådant som det inte borde kunna veta".

Det menar den berömde amerikanske professorn och författaren Carl Sagan, mannen som mer än andra verkligt sakkunniga intresserar sig för olika frågor med anknytning till spekulationerna kring huruvida det finns liv på annat håll än på jorden.

Han informerar om denna sin åsikt i den nyutkomna boken "Brocas Brain".

Det som i 40-talet är gjort dogonerna så intressanta är att deras världsbild i många avseenden är "alltför" avancerad.

Sålunda anser dogonerna, i motsats till praktiskt taget alla andra folk på "förvetenskaplig" nivå, att jorden likaväl som de övriga planeterna snurrar runt sina axlar och går i banor kring solen.

De vet också att jätteplanet Jupiter har fyra månar och att den avsevärt mycket mindre men ändå som jätteplanet betecknade Saturnus omges av en ring av svävande materia.

Till yttermera visso verkar det som om de kände till att Vintergatan är ett stjärnsystem. Ännu häpnadsväckande är att de kallar detta system för en spiralvärld. Vintergatan är ju en s k spiralgalax!

Dogonerna anser att universum är "oändligt men ändå mätbart".

Men allra mest uppseendeväckande är detta:

Dogonfolket vet att stjärnan Sirius, den kanske starkast lysande stjärnan på firmamentet, egentligen är en dubbelstjärna.

Den består av Sirius A, som är ungefär lika stor som vår sol och alltså lyser mycket starkt.

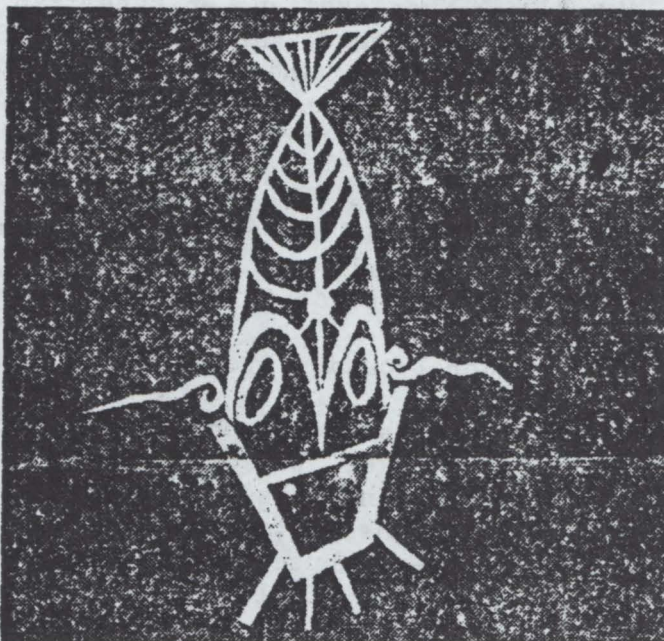
Plus Sirius B, som inte lyser alls och alltså näppeligen kan ha observerats av dogonerna från jordytan.

Sirius B har samma massa som Sirius A, men är inte nämnvärt större än jorden!

Det betyder att materien i Sirius B är "onaturligt" sammanpressad ända in i atomerna. Stjärnor av den typen kallas för vita dvärgar. De bildas när röda jättar kollapsar av en eller annan anledning.

■ ■ ■ Hur i all sin dar kan dogonfolket känna till Sirius B? Det tycks to m veta att det tar ungefär 50 år för Sirius B att gå ett varv kring Sirius A.

Dogonerna har en myt enligt vilken deras land en gång för mycket länge sedan besöktes av varelser från en annan värld än vår.

Enligt dogonernas myter skulle varelserna från en fjärran himlakropp på besök på jorden ha sett ut på det här fisklika viset. Det som ser ut som ögon skall ha varit andningshål.

Carl Sagan tror sig ha avlivat idén om dogonfolkets Sirius-kontakter. De har haft kontakt med européer och övertagit deras kunskaper, är hans förklaring.

När forskare i vår tid begrundat denna myt och sammanställt sina tankar med dogonernas vetande om Sirius har det uppstått en ny, mera preciserad myt än den gamla: dogonerna måste ha fått sina kunskaper om Sirius av något Siriusfolk som besökt dogonfolkets land.

Senast är det den unge amerikanske forskaren Robert K G Thomas som tagit upp den ursprungliga myten till betraktelse. Det skedde för ett par år sedan i boken "The Sirius Mystery".

Han hade hämtat material främst från forskningsresultat som publicerats av den franske antropologen (människoforskaren) Marcel Giraule på 30- och 40-talen.

Att just en fransk forskare intresserat sig särskilt för dogonfolket är inte så underligt: nuvarande Mali hette tidigare Franska Västafrika.

Strax efter det att "The Sirius Mystery" kommit ut ägnades den en betraktelse i Dagens Nyheter av astronomen och författaren Peter Nilson, Uppsala.

Rubriken den gången lød: "Fick dogonerna besök från stjärnan Sirius?"

Nilson skrev bl a: "Bland handskas han med sin lärdom på ett sätt som måste få håret att resa sig på allvarsamma akademiska forskare. Han berättar dock om högst egendomliga ting — så egendomliga att hela vår världsbild kan komma i gungning om uppgifterna är riktiga. Kanske är alltsammans nonsens; men jag vill inte alldeles utesluta att Temple kan ha rätt."

■ ■ ■ Och nu har saken alltså tagits upp av Carl Sagan.

Han menar inledningsvis att dogonfolkets världsbild ligger så nära dagens vetenskapliga världsbild att det knappast kan röra sig om en slump.

Han ger en rad exempel på hur högeligen isolerade folk kunnat "briljera" med kunskaper som de inte "borde ha".

I samtliga dessa fall har man kunna härleda kunnandet till kontakter med Västerlandet.

De isolerade folken har tagit upp vad de fått höra och blandat in detta i sina egna myter. På så sätt har man kommit med överraskande svar när man tillfrågats om sin världsbild.

Carl Sagan menar att det troligaste är att även dogonfolket gjort på detta sätt.

Det ingår festliga episoder i Carl Sagens annars allvarliga material.

En gäller 1976 års Nobelpristagare i medicin, amerikanen D Carleton Gajdusek.

PS! Bilden här intill har vänts fel av DN (t) för andra gången. Den skall faktiskt vara med "svansen" nedåt. Man kanske tycker att kalle Anka effekten gör den mera mänsklig!!

Han fick sitt pris för att han utforskat den mystiska sjukdomen kuru på Nya Guinea.

Gajdusek kunde visa att spridningen av den sjukdomen hängde ihop med kannibalism, alltså människoätande!

Gajdusek satsade hårt på att komma lokalbefolkningen in på livet. När den lokala befolkningen sjöng sina visor för Gajdusek sjöng han "sina" tillbaka.

I hans repertoar ingick en över hela världen populär rysk visa.

Döm om Gajduseks häpnad när han långt senare och på annat håll fann just den visan inkorporerad bland stamvisorna.

■ ■ ■ En annan lustig episod inträffade på ett annat håll.

Där hade man inte klart för sig att det kunde finnas ett direkt sammanhang mellan könsumgänge och barnafödande. Barnafödandet reglerades av gudarna, menade de.

När de fick veta hur det egentligen ligger till, att det som regel tar nio månader efter ett samlag tills barnet i fråga föds, skakade de bara på sina huvuden och pekade på en ung kvinna som stod i närheten med ett halvårsgammalt barn i famnen.

— Se på henne, sade man. Hennes man har varit på annat håll i två år, men ändå har hon ett sex månaders barn. Ni har alltså fel, gott folk från Amerika.

■ ■ ■ Carl Sagan menar att dogonfolkets astronomiska kunskaper inte är äldre än detta århundrade. De har troligen förmedlats av franska besökare i början av 1900-talet.

Det lokala folket och besökaren har helt enkelt utbytt åsikter om Sirius. I sinom tid har dogonfolket lagt sig till med den nya myten i stället för den gamla.

Men hur kommer nu planeten Uranus ringar in i bilden?

Jo, menar Carl Sagan, om dogonerna hade fått sina kunskaper från varelser från Sirius, så hade de säkert också fått veta att inte enbart Saturnus utan också Uranus har åtminstone en ring omkring sig.

Sådana långresenärer hade helt enkelt inte kunnat undgå att se även Uranus ring eller ringar under sin färd.

Finns det under sådana omständigheter något enda rimligt skäl till att man skulle ha hemlighållit Uranusringen för dogonfolket men inte Saturnusringen?

Knappast, menar Carl Sagan.

Dogonfolkets okunnighet om Uranus skulle därmed vara ett bevis för att de fått sina uppgifter från jordevarelser och inte rymdvarelser.

Men spännande har det varit i några årtionden.

Onekligen.

DOGONERNA

BEMÖTANDE av artikeln "BESÖK FRÅN EN STJÄRNA MYT SOL
AVLIVAS" infört i DN 791001

(Läs tidningsartikeln före detta!)

Vilken fransk besökare kan ha "legat inne" med så höga astronomiska insikter och traderat dessa till Dogonernas myter, när inte ens antropologen Marcel Griaule (på 30-40-talet) hade dessa insikter. Det måste ju ha varit en högt skolad astronom, kanske i stil med Carl Sagan, som besökt Dogonerna. Sådana astronomiska data får man minsann inte lära sig i skolan. Man kan ifrågasätta om Carl Sagan ens läst boken "The Sirius Mystery" av Robert K G Temple. Där talas det tydligt om, vilken betydelse ex.v. talet 50 har för Dogonerna och vilket utgör Sirius B:s omloppstid kring Sirius A (egentligen 49 komma nå'nting, vilket de också påpekar).

Temple påvisar (för att inte säga bevisar) ju även hur talet femtio har en nästan magisk anstrykning i alla gamla folksagor (de s.k. myterna) och många av dom är ur-gamla. Dogonfolkets fester och ritualer är ju styrda av talet 50 och multiplar därav. Dessa kan man ju följa flera generationer tillbaka i tiden och Dogonerna själva anser att traditionerna sträcker sig c:a 8000 år bakåt. De väljer en ny hövding i samband med dessa och därför kan man i alla fall kontrollera minst 300 år tillbaka. Den så i astronomi bevandrade "turisten", vilken Sagan tillskriver att ha lärt Dogonerna allt om världsrymden och speciellt om Sirius och dess mörka följeslagare, måste ju ha varit TIDSRESENÄR om ekvationen skall gå ihop för Carl Sagan.

Sedan glömmar ju Sagan, att även Sumerernas och Egyptiernas gamla kulturer har att berätta nästan identiska myter om Sirius A och Sirius B samt besökarna från detta stjärnsystem. Robert K.G. Temple lägger ju ner stor möda för att klargöra dessa sammanhang i sin bok "The Sirius Mystery", för läsarna. Hela den delen av boken måste Sagan ha strun-i, vilket tyder på att han inte ens läst en tredjedel.

Dogonfolkets vise män, talar ju även om ytterligare en komponent i Siriussystemet. Nämligen Sirius C. Nu hör det till saken, att våra dagars vetenskap ännu inte upptäckt någon Sirius C och dessutom starkt betvivlar dess existens. Skulle man i framtiden få möjligheter att utforska Sirius mera ingående, så får man ju definitivt bekräftat huruvida Dogonerna har rätt eller fel. Hoppas bara att detta inte tar för lång tid. För personligen är jag mycket itresserad av detta mysterium.

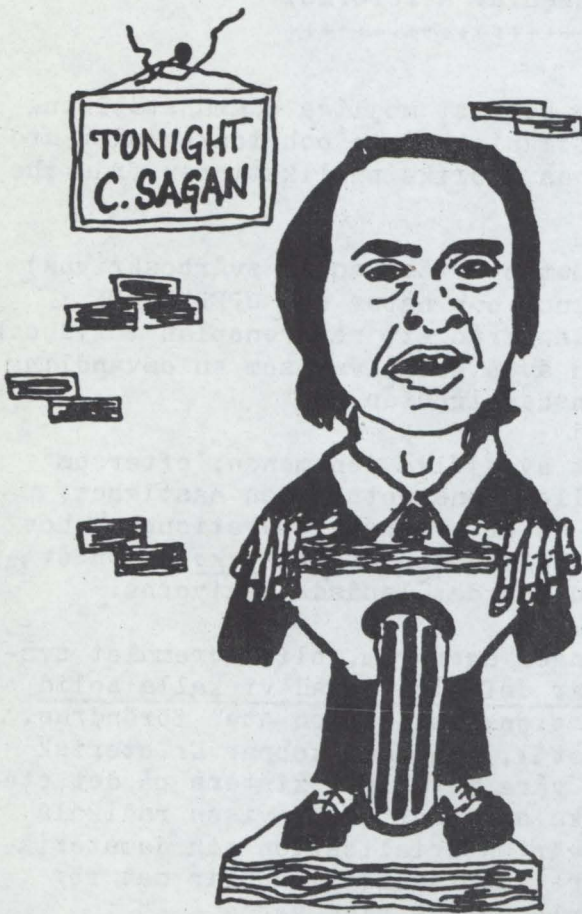
Beträffande Uranus nyligen upptäckta ringar, på vilka Carl Sagan bygger hela sin argumentation, så finns det andra tänkbara orsaker varför Dogonerna inte känner till dessa:

- 1) Dogonerna kan, eller till och med måste, ha glömt en del fackta kring Sirius efter c:a 8000 års muntlig tradition. Det de vet idag och vilket de nu har avslöjat, kanske bara utgör bråkdelen av vad deras förfäder vetat för 8000 år sedan.
- 2) Uranus ringar kanske ha tillkommit under senare datum. Vad är det som får en astronom av Sagans kaliber att tro på ett statiskt solsystem och ett oföänderligt Universum?

För min del tror jag att Sagan endast vill väcka debatt. Han kan helt enkelt inte mena allvar. Temple har forskat i detta ämne ett tiotal år och byggt upp sin teori på basis av många folks gamla myter och traditioner. Ett så'n't arbete kullkastar man inte på "fem minuter" och med så lös argumentation. Inte ens om man heter Carl Sagan. Undrar just varför han sysslar med forskning efter extraterrestiskt (utomjordiskt) liv i Universum. Hur går det ihop med hans negativa inställning till möjliga extraterrestiska besök i forntiden.

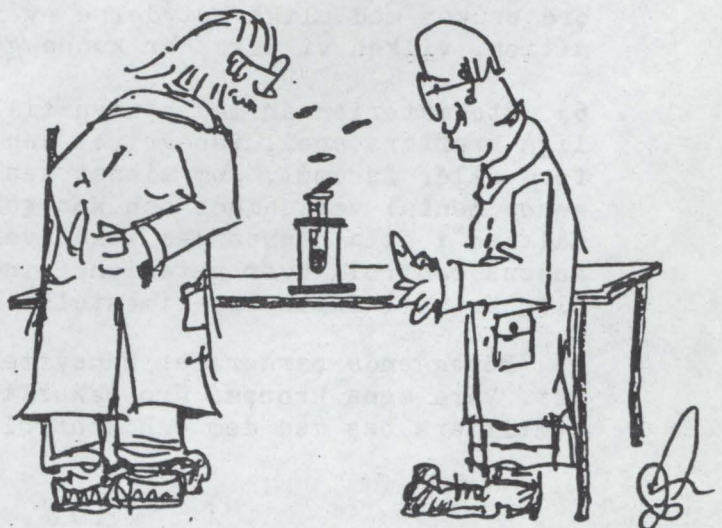
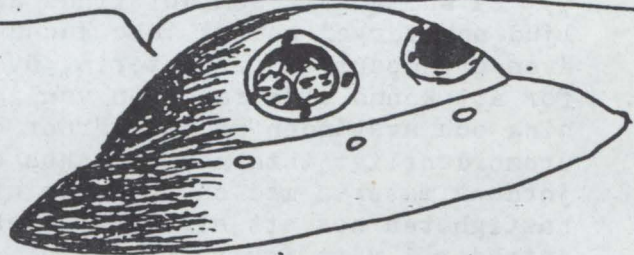
EFTER ALLA MOTSÄGANDE UTTALANDEN SOM HÖRTS
FRÅN MR. CARL SÅGAN, TÄNKER VI OSS PÅ REDAK-
TIONEN ETT FÖREDRAG AV DENSAMME SÅ HÄR:

Det är alltså sannolikt att det finns in-
telligent liv på andra planeter, men å
andra sidan kan de ju inte ha besökt jor-
den p.g.a. de långa avstånden. Men de
kan ju ha utvecklat en teknik att för-
flytta sig mellan planeter, men å andra
sidan är ju inte chansen stor att de
skulle ha besökt jorden i historisk tid,
men det kan ju förstås finnas så många
civilisationer att någon ändå hittat hit,
men å andra sidan ligger ju jorden så
långt från galaxens centrum. Men det kan
ju vara så att vissa civilisationer är
så utvecklade att de kartlagt hela vint-
ergatan, fast å andra sidan har vi ju
inga bevis på utomjordiska besök. Men så
har vi ju förstås det här med dogonerna
och deras kunskaper som är alltför in-
gående för att vara en slump, men å andra
sidan kan de ju ha blivit influerade un-
der turistsäsongen i Mali, men å andra
sidan

ENLIGT EN TIDNINGSHOTIS
HAR RYSKA FORSKARE NU
LYCKATS FRAMSTÄLLA
#LYGANDE TEFAT I
SINA LABORATORIER.
VI GRATULERAR, MEN
FAN TRÖ'T...

TITTA, DE HAR LYCKATS FÅ
FRAM PROVRÖRSEXEMPLAR!

THE BORDERLAND SCIENCES RESEARCH ASSOCIATES.

- Gränslandets Forskare -

ÄMNE: Den eteriska eller "4-D" - tolkningen av aeroforms.

+++++

Följande paragrafer äro avsedda att vara kortast möjliga sammanställning av de faktorer som inbegripits i denna tolkning. Data och tankegångar äro rikhaltigt bestyrkta, och kunna återfinnas i olika publikationer från the Borderland Sciences Research Associates.

1) Aeroforms (flygande skivor, tefat, mutanter och andra svårbeskrivna) förstås bäst med hänsyn till deras ursprung och natur som UPPDYKANDE : d.v.s. de dyka upp på vårt iakttagelseplan från ett referensplan i tid och rum som är olikt vårt. Denna process kan även beskrivas som en omvandling av energi och en förändring av vibrationshastigheten.

2) Att det är så, framgår otvivelaktigt av själva fenomenen; eftersom fysisk materia som vi känna den, ej skulle kunna motstå den hastighet, temperatur och påfrestning som utmärker de observerade operationerna hos skivorna och de andra formerna. Dessa förhållanden utgöra icke någon svårighet för den skenbara sammansättningen hos de "landade" skivorna.

3) När den i § 1 nämnda energiomvandlingen äger rum, blir föremålet synligt och påtagligt. Det synes bli, och är definitivt vad vi kalla solid MATERIA, och förblir så, till dess vibrationshastigheten åter förändras. 'Stålet' i en landad skiva är eteriskt stål, och dess koppar är eterisk koppar - eftersom prototyperna för alla våra metaller existera på det eteriska planet. Icke dess mindre ha kemiska analyser visat vissa radikala differenser. Omvandlingsprocessen genomgår materialisation och dematerialisation ("mat och demat"). Demat på vårt iakttagelseplan blir mat för varje medvetande funktionerande på eterplanet och vice versa.

4) På samma sätt som det finns spektra för ljud och färg (som sluta i ljud och färger som vi icke kunna höra eller se), på samma sätt finns det även ett spektrum för materia, övergående i former som äro alltför täta för att kunna vidröras. Den vanliga materien på vårt plan är en förtunning och avstånden mellan kärnor och elektroner äro relativt stora, Den utomordentligt täta materien hos etermateria passerar lättvindigt genom jordens materia med så gott som utan friktion. Om emellertid vibrationshastigheten hos ett eteriskt objekt minskas, blir detta mindre tätt och inträder i vårt iakttagelseplan.

5) Att uppmärksamma beträffande vår användning av ordet täthet: detta ord brukas med olika betydelse av fysikerna, och fordrar en närmare definition, vilken vi icke här kunna gå in på av brist på utrymme.

6) Etermaterien är med hänsyn till sin täthet föremål för många svårfattliga krafterns spel, inbegripet den verksamma aktiviteten hos tanken. Varje form eller föremål, som sinnet kan uppfatta, kan bringas till existens genom mental verksamhet och kontrolleras genom samma medel. Eteriska föremål äro i alla hänseenden lika "verkliga" som föremål i vår egen värld. Andens kontroll över materien (mind over matter) på vårt eget iakttagelseplan är till fullo experimentellt bevisad.

7) Föregående paragrafer hänsyfta även på kropparna hos Eteriska varelser. Våra egna kroppar äro säkerligen gjorda av våra andliga jag, vi identifiera oss med dem och kontrollera dem. Etervarelserna gör sin egen

kropp på ungefär liknande sätt, men snabbt och lätt, och gör den i den storlek och form han själv önskar. Enligt samma princip kan han framställa formen för sfären, cylindern, kuben, en skiva eller 'flygande tefat' - och vilka färg- och ljudvibrationer han önskar.

8) Huruvida Etervarelserna äro "mänskliga" eller ej, beror helt och hållet på vars och ens definition av ordet mänsklig. Så vitt vi veta, äro de icke exkarnerade människor och ha icke levat på vår planet, trots att de ofta besöka oss. Det är ett kardinalmisstag att antaga, att deras kroppar och de olika farkoster som skapats av dem, nödvändigtsvis äro just sådana som vi sett dem, när de dragit sig tillbaka till sina existensplan. Det är ett kardinalmisstag att antaga, att de alla äro av samma slag och 'ras' eller av samma moraliska karaktär och utvecklingsståndpunkt.

9) En Etervarelsees vehikel (antingen det gäller hans kropp eller hans 'skepp') är således i själva verket en tankeform (vilket också våra kroppar äro), och en tankeform kan placeras var som helst. Problemen med att färdas i rymden, så som vi förstå dem, existera ej för honom - som påpekats i § 1. Genom att ändra sin vibrationshastighet genomtränger Rymd-eterverlsen våra hav och materien i vår jord lika lätt som han genomtränger vår atmosfär. Alla aeroforms passera genom varandra (vid vissa tillfällen) och genom våra boningar, när de vill och äro (och ha alltid varit) osynligt närvarande i stort antal.

10) Etervarelserna (eller varelser, som uppge sig vara sådana) ha själva avgivit följande redovisning:-- att det första steget vid konstruktionen av det väldiga rymdskeppet ("moderskepp" och liknande) består i att isolera en kub av rymd (eller eter) till mycket låg vibrationsfrekvens. Denna etersubstans gives sedan önskad form, och själva utrustningen placeras inuti den i enlighet med den förläggning och verksamhet som avsetts Detta arbete utföres huvudsakligen med mentala medel: Etervarelserna använda sig av maskiner och apparater, men även dessa äro eterkonstruktioner.

11) När 'skeppet' är färdigställt, placeras det med mentala medel (teleportation) på vilken som helst önskad plats - låt oss säga i närheten av vår jord. Hitintills har varken skeppet eller några av dess operationer varit synliga för oss. Men om sedan frekvensen av etermaterien omvandlas till andra specifika grader, kommer skeppet eventuellt att bli synligt och påtagligt för våra sinnen. Men det förekommer INGEN "färd genom rymden" vid något tillfälle, Det är helt enkelt en ändring av läget - och detta är detsamma som ett byte av frekvens eller en ändring av vibrationshastigheten.

12) Denna sistnämnda princip kan icke nog ofta upprepas. Den är grunden för varje möjlighet att förstå mängden av aeroformfenomen.

13) Dessa väldiga skepp (för att nu kalla dem så) kunna vara milslånga till dimensionen eller till och med av planetstorlek - härav möjligheten till en 'evakuering av planeten', om så bleve nödvändigt. Under vilka förutsättningar dessa väldiga föremål, hängande hundratals mil över våra huvuden, äro omvandlade till ett mått av frekvens, uppfattbar för oss, är naturligtvis obekant. Men skivor och andra former, utsända av moderskeppen, äro uppenbarligen så omvandlade, för att kunna operera under gravitations- och magnetiska förhållanden utmärkande för vår planet. Eller också kan det vara en del av den översinnliga planen, att dessa föremål göras synliga och påtagliga för oss som en del av jordemänniskans uppfostran.

14) Återkommande till uttrycket "framträdande", kan följande bild vara till hjälp:

Antag att vi ha en serie koncentrisk kulor, den ena inuti den andra, i likhet med de "kinesiska äggen". Låt oss kalla den innersta kulan nr 1 och de andra nr 2, 3, 4 o.s.v. För varje given punkt på låt oss säga 6:te kulan, finns det en motsvarande punkt både på insidan och utsidan av kula 5 och kula 7, och på samma sätt på alla de övriga kulorna. Antag att varje

kula har sin egen vibrationshastighet. Om man nu önskar flytta ett föremål från, låt oss säga, kula 6 och placera det på kula 5 eller 7, har man endast att förändra vibrationshastigheten i enlighet härmed. Föremålet blir då placerat PÅ ETT NYTT STÄLLE. Det måste inte "passera" något mellanliggande rum - det helt enkelt kom till existens på den nya platsen. FÖRÄNDRING AV FREKVENNS är detsamma som FÖRÄNDRING AV RUMMET.

15) Att konstatera "jag är här", betyder helt enkelt att jag är "tonad in" till föremål, ljud och färger i min omgivning. Om denna mottaglighet ändrades så, att jag blev "tonad ut", skulle omgivningen försvinna, men skulle bli ersatt av en sådan av annat slag, såvida inte förändringen dödade mig. Detta skulle innebära en operation i rum-tiden och en ändring i rummet utan att rummet genomkorsades.

16) Samtidens misstro mot begreppet eter är oberättigad, och får överantvardas åt fysiker, som tydligen icke läsa den litteratur som hör till deras eget ämne.

17) Hitintills (augusti 55) har hela mängden av material över aeroforms, med några trevande undantag, icke åstadkommit någon allomfattande tolkning, som blir direkt begriplig vetenskap och sund metafysik. Dock vinner den tolkning vi återgivit och här summerat stadigt terräng, och vi utbedja oss, att den tages upp till omsorgsfull prövning med hänseende till dess egna meriter. Den kommer att utvecklas och förändras i sina detaljer, men den är i grund och botten felfri.

18) Varje arbetsduglig hypotes eller teori måste alltid 'rädda' de huvudsakliga aspekterna på ifrågavarande fenomen. Ifråga om rymdfarkosterna äro dessa: det faktum att många av dem (kanhända alla) äro mutanter och snabbt kunna ändra form medan de äro under observation --- de kunna bli genomlysande och genomskinliga under det de förbliva påtagliga ---- deras hastighet, förmåga att manövrera och variation i form, överstiga vida varje typ av flygplan hittills konstruerad av oss ---- de åstadkomma ljus, ljud, färger och synbarligen destruktiva effekter obekanta för oss ---- deras sannolika framdrivningssätt (inom jordens magnet- och gravitationsfält) kan delvis förstås av oss i teorien; däremot icke deras s. k. genomkorsande av den interstellara rymden.

19) För att återkomma till § 17 ovan, så är det endast den "eteriska tolkningen" som täcker alla dessa fenomen på ett intelligibelt och rationellt sätt. Denna tolkning gavs 1946 av Probert Controls och har stadigt vidhållits av dem sedan dess. Dessa Controls försäkra när detta skrives (aug. 56), att fenomenen inom kort komma att bli ännu mer fantastiska och utomordentliga än hitintills.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

NITTON PARAGRAFFER --- Ultrasonics & Aeroforms.

I det följande erbjudes i mycket sammanträngd form vissa fakta av utomordentlig betydelse. De äro icke fakta, som f. n. kunna föras i bevis, men de komma, i den tid som stundar, att bli erkända såsom varande helt välgrundade.

Dessa fakta förklara och förtydliga många fenomen i samband med UFOs (aeroforms, skivor, 'tefat') och framvisa både verkliga och bevisförda erfarenheter av personer, som hävda att de stigit in i dessa maskiner och att de farit bort med dem.

1. Det är sanning, att ett fåtal mänskliga varelser (Jordmänniskor) varit inne i 'tefat' och andra aeroforms och gjort korta färder i dem.

2. Ingen Jordmänniska har färdats i någon aeroform till ett avstånd, som kan beskrivas som "bortom" gravitationen eller utanför jordens magnetiska fält. Ingen Jordevarelse har besökt månen, Mars, Venus eller någon annan

planet i sin normala, fysiska kropp.

3. Ingen Jordmänniska kan göra en interplanetarisk verklig färd i en aeroform under det han är i sin normala fysiska kropp. En sådan färd skulle vara möjlig under förutsättning att hans kropp först bleve "omställd" för inträde i ett rymdskepp. Men dessutom ----

4. Denna "omställning" skulle bestå i en tids-uppmätt dosering av höga frekvenser, elektroniskt producerade - och --

5. En verklig färd i rymden, även om den utfördes av en människa med iakttagande av nämnda skyddsåtgärder, skulle resultera i amnesi och allvarliga fysiska rubbningar.

6. Återkommande till 4 ovan: En aeroform i vila är omgiven av ett fält av super-soniska frekvenser och en aeroform i rörelse avger ett fält av ultra-soniska frekvenser.

7. Ultrasoniska hastigheter omvandla dessutom farkosten och alla de personers kroppar som befinna sig inuti den, till ljusvågor. Etervarelser i detta tillstånd bibehålla fullt medvetande och full kontroll över sin farkost. Ingen vanlig människa kan dock överleva denna omvandling med mindre hon i förväg preparerats medels tids-uppmätt dosering av höga frekvenser. Men även på detta sätt skyddad är det mycket tvivelaktigt huruvida hon skulle kunna återvända till normalt jordeliv eller överleva under någon längre tid..... Förfarandet påverkar blodströmmen och benmärgen och hindrar blodet från att 'koka' - men till slut uppstår amnesi och blödningar. Ultrasoniska frekvenser upplösa cellstrukturen men sönderdela ej cellerna.

8. Eftersom han färdas som ljusvåg, är Etervarelsen istånd att kontrollera sin (ljusvågs)-farkost med mentala energier och med användandet av ultrasoniska frekvenser.

9. Ljushastigheten i fria rymden är utan gräns. I den ockuperade rymden (planeter och andra kroppar), påverkas ljuset av gravitationen. I den fria rymden är därför färden (eller 'övergången') ögonblicklig. En förändring av frekvensen är lika med en förändring av positionen eller läget. (En elektron antages ändra sitt omlopp 'ögonblickligt', d.v.s. utan att använda tid därför).

10. Ultrasoniska frekvenser, elektroniskt framställda, kan verka som gravitationsskärm (skydd). En vilande UFO kan avskära gravitationstrycket från vilket håll som helst och slungas då ut i rymden av själva gravitationen - eller -

11. När det material, av vilket farkosten tycks vara tillverkat, har höjt sin vibrationshastighet till ultrasoniska frekvenser, blir det i och genom denna handling osynligt och omöjligt att vidröra.

12. Omvandlad som i 11 ovan beskrivits, kan farkosten förbli antingen genomlysande, genomskinlig och osynlig, påtaglig eller ej påtaglig, eller den kan ge sig av utan att upptäckas.

13. Återkommande till 6 ovan: Förvandling till ultrasoniska frekvenser påverkar alla delar av kroppen på samma gång, och Etervarelserna erfara inga skadliga verkningar. De kunna färdas som medvetna, levande ljusvågor eller i kroppar liknande våra egna men i en annan frekvens.

14. Från denna utgångspunkt -13-, är det möjligt att beskriva dessa aeroforms som levande kroppar av eteriska varelser (så som skett). Skeppet och dess 'besättning' bli i lika mån ljusvågor eller eterfrekvenser; eftersom medvetandet fortsätter att verka inom varelserna - kunna de icke då vara omedvetna om fysiska förändringar som äga rum inom dem själva?

15. I överensstämmelse med deras vibrationshastigheter passera eterskeppen genom varandra och genom andra föremål, genomkorsa havens djup och jordens 'fasta' kropp. Det ultrasoniska kraftfältet omkring dem kan också vid tillfälle förstöra flygplan och andra föremål med samma verkan som den, vilken uppstår vid en utomordentligt våldsam kollision. Mantell's plan och hans kropp blevo med all säkerhet förstörda på detta sätt.

16. Som ofta påpekats av oss här, förekommer intet genomkorsande av rymden, då det är fråga om att passera fri rymd - eftersom ljushastigheten är utan gräns, ögonblicklig, ej tidskrävande. Ljuset 'genomkorsar' icke rymden.

17. Det är bekant genom erfarenhet, att vilande tefat ofta äro farliga att vidröra (se 6 ovan). Det är möjligt, att vissa personer påverkas mindre av supersoniska frekvenser än andra. Detta kan vara orsaken till att vissa personer utväljas av Etervarelserna. Det är även möjligt, att en del av dessa personer nu visa tecken på amnesi och andra fysiska och mentala förändringar (detta endast personlig gissning).

18. Låt oss återvända till sista meningen av 16 ovan: Ljuset..... Det uppstår en tidsförsening på grund av gravitationen i den ockuperade rymden, men ljus och mörker äro permanenta förhållanden i etern eller frekvenser av etern - icke "någonting som går någonstans".

19. Personer bortförda i eterskepp och behandlade med tidsuppmätta doseringar av ultrasoniska frekvenser, bli vanligen landsatta på andra planeter och ådraga sig amnesi med hänsyn till sitt jordeliv. Det sägs, att de bli väl behandlade.

Jessups begrepp om neutrala zoner (ifråga om gravitationen) i rymden är riktig i enlighet med den källa, från vilken ifrågavarande data emanera. Detta är det första offentliggörandet av dessa data, vilka säkerligen komma att kräva tillägg och ändringar ifråga om frasologin.

LÅT OSS FÖRESTÄLLA OSS -----

Låt oss föreställa oss ett eter-rymdskepp placerat i någon av de neutrala zonerna i rymden, d.v.s. i den fria rymden - och att det önskar stanna (låt oss säga) 50 km över staden New York.

Vi få antaga, att det första steget skulle vara att omvandla dess frekvens till något känt värde, som fordras för den nya positionen. När detta skett, skulle skeppet icke "fara" till New York-läget - utan det skulle ögonblickligen VARA där genom en tidlös operation. En analogi till detta finna vi i Russell's antagande, att ett hopp av en elektron från en elektronbana till en annan är ÖGONBLICKLIG - och alltså tidlös. Skeppet skulle då existera i en annan frekvens och följdaktligen i en annan omgivning. Ingen förflyttning är nödvändig utan blott den energi, som krävs för frekvensändringen.

För att sätta denna energi i verkställighet, användes emellertid elektroniska anordningar, antagligen av bekvämlighetsskäl, alldeles som vi använda oräkneliga onödiga anordningar på vårt plan. Någon 'fysisk' handling fordras på eteriska planet, alldeles som när en maskin startas hos oss. Den eteriske operatören använder först sina sinnesorgan och sedan sina händer, eller kanske endast sin tankeenergi. I varje fall omvandlar han sig själv och sitt skepp till en frekvens av samma slag som ljusvågen. Hans vilja och önskan övergår till handling, och denna handling framträder som en förändring - och förändringen blir genom, förbi eller i tidvacuumet (liksom elektronens hopp).

Nu är detta teleportation - en process, genom vilken ett 'fast' föremål försvinner från en plats och uppenbarar sig på en annan. Ordet avser helt enkelt 'förflyttning över ett avstånd'. När VI flytta ett föremål, är rörelsen jämförelsevis långsam (tar tid). Vi kunna på sin höjd komma förbi tidselementet, om vi omvandla ett ljud (musik eller ord) till elektroniska impulser och sedan återföra dessa till nya men motsvarande ljudmönster. Televisionen omskapar visuella bilder. Vi närma oss antagligen en tid, då det blir möjligt att tillfälligt upplösa ett fast föremål och återföra molekylerna på annan plats. Detta är det fenomen, som är känt under namnet apportation, och som är fullt bevisat. Det liknar, men är icke alldeles detsamma som "mat och demat".

Att reflektera över dessa fakta på vårt eget plan, gör fenomenen eterskepp och etervarelser något mera fattbara. Det borde göras klart, att använd-

ningen av elektroniska anordningar för att framställa frekvensförändringar är i full överensstämmelse med begreppen "plötsligt framträdande" och "eteriskt ursprung".

Ett ord om uppfattningen av begreppet RYMD. Det är meningslöst att identifiera rymd med medvetande. Rymd är den i sig själv existerande enheten, från vilken form utföres eller från vilken former framgå. Den existerar skild från form som strukturlös fri energi. Termen "icke ockuperad rymd" är meningslös. "Vacuum" är helt enkelt en annan ljusfrekvens.

Ett föremål ej synligt för oss (låt oss säga ett annat rum än detta) existerar icke FÖR OSS. D.v.s. formerna upphöra att existera, men rummet fortsätter sin existens som energi, i vilken formen är latent eller potentiell. Det förnimmande medvetandet är en mätsticka, och två sådana mätstickor äro aldrig exakt lika. De äro i sig själva energiformer eller aktiviteter. Och alla differenser, kvaliteter och dimensioner tillhöra rymden och uppväckas genom den energi, som kallas medvetande.

Sådana begrepp äro i intet avseende nyheter för studerande i filosofi och metafysik, men termen rymd är särskilt missbrukad av både fysiker och populärförfattare. Begreppet rymd överensstämmer med begreppet eter, och eterexistenser äro objektiva uppenbarelser från moder-rymden ---- i likhet med varje annat objekt hos vilken varelse som helst på varje känt plan av medvetande.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

MYSTISKA SIGNALER

Enligt vad som skrivs i den Danska tidningen UFO-Aspekt talar man där om hur man med bandspelare kan uppfånga fenomen som att höra stämmor från det förflutna.

Utforskningen av detta tog sin början i Sverige 1959, naturforskaren Frederich Jürgensen hade monterat upp sitt ljudlaboratorium i en skog, för att ta upp fågelsång på band. Då han senare spelade upp det inspelade, hörde han en perfekt återgivning av fågelsången, och en tydlig människoröst i bakgrunden.

Han gav upp sitt arbete, och koncentrerade sig helt på att studera detta fenomen, vilket gav till resultat i en bok som blev utgiven 1964.

Vilka är nu dessa röster, vad har dom att säga oss? Enligt Jürgensen är det "andar" och han utgår ifrån att dom alltid velat tala till oss.

Idag är kontakterna möjliga genom radiovågor, tack vare en högre frekvens bereder vägen för vibrationer från ett överliggande plan. Stemmorna talade om en nyöppnad bro mellan vår värld och den osynliga världen. Hur man gör nu, jo: Man ska ha en vanlig bandspelare, en mikrofon samt ett nytt band och lite tålamod. Man ställer in på högsta volym, och man ska efter en stund få höra röster.

Jag föreslår att var och en försöker själv, att experimentera, det skulle sedan till denna tidning vara roligt att få höra resultat från olika håll, vilket i sin tur ska visa att påståendet är riktigt.

Det är ingen tvekan om att var och en kan lyckas med experimentet, givetvis kan kvaliteten variera beroende på vädret, i klart väder skulle det ge tydligt resultat, vad det däremot i regn och dimma blir är väl ett något sämre resultat. Men skulle det inte vara värt ett försök? Lycka till.

ANN/SAT

Knud Jensen
UFC-gruppen Cosmos. Markaryd.

MOT UNIVERSUMS GRÄNSER

I alla tider har himlavalvet representerat det storslagna och ouppnåerliga, antingen det betraktats som gudarnas hemvist, ett himmelskt maskineri av kristallsfärer eller, som idag, en rymd med oerhörda avstånd där stjärnorna är avlägsna solar som liknar vår egen.

Vi har sänt rymdfarkoster till månen och planeterna, men i universum verkar dessa färder obetydliga. Avstånden till solen och planeterna räknas visserligen i tiotals miljoner mil, men den närmaste stjärnan ligger 270 000 gånger längre bort än solen. Vintergatans centrum är nästan 10 000 gånger mer avlägset än den närmaste stjärnan och de främmande vintergatorna eller galaxerna finns på avstånd som är upp till 1 000 000 gånger större än avståndet till vintergatans centrum. Någonstans vid dessa gigantiska avstånd slutar vår direkta kunskap om universum. De största teleskopen här på jorden kan inte nå längre ut.

Människan har allts kunnat mäta avstånden i universum, men dessa avstånd måste beskrivas med så stora tal att hon själv har svårt att föreställa sig deras innebörd. Vardagslivets erfarenheter har lärt oss vad som menas med en meter, en kilometer, en mil. Vintergatan mäter 100 000 000 000 000 000 mil, men för oss blir detta bara något mycket stort. Vår fantasi räcker inte till för att ta steget direkt från vardagslivet till världsrymden.

Så gick det heller inte till när vi byggde upp vår moderna bild av universum. Vi började med avstånden till våra närmaste grannar i rymden, månen, solen och planeterna, och fortsatte sedan steg för steg allt längre ut i universum. Varje nytt steg, varje ny metod för att mäta än större avstånd, bygger på den kunskap vi kunnat samla i tidigare steg. I en sådan kedja av mätningar tornar de oundvikliga mätfelen upp sig på ett sätt som gör att vi bara kan få fram ungefärliga avstånd till de mest avlägsna galaxerna, medan t.ex. avstånden till solen och planeterna är kända till någon bråkdel av en procent.

ATT MÄTA SOLSYSTEMET

Efter Kopernikus, Kepler och Galileis insatser, se artikel "Även di gamle såg ut i kosmos", har det varit klart att jorden och de andra planeterna kretsar kring solen i nära cirkelformade, noga räknat elliptiska, banor. Man kunde bestämma planeternas relativa avstånd från solen genom att noga följa deras skenbara rörelser över stjärnhimlen. Man visste att Merkurius, Venus, Mars, Jupiter och Saturnus kretsade på avstånd som var 0,4 0,7 1,5 5,2 och 9,5 gånger jordens då okända avstånd från solen.

Redan för 300 år sedan lyckades man mäta avståndet till Mars genom triangelmätning från jorden, Bild 1, och på så sätt räkna om de relativa avstånden till absoluta avstånd. De mycket noggranna värden vi har i dag kommer huvudsakligen från mätningar av avstånden till de närmaste planeterna med radar i kombination med precisionsmätningar av planeternas skenbara rörelser över stjärnhimlen. Jordens avstånd från solen varierar något under årets lopp på grund av banans svagt elliptiska form, men är alltid mycket nära 15 miljoner mil.

STJÄRNORNA OCH VINTERGATAN

Genom att använda hela jordbanans diameter på 30 miljoner mil som bas för triangelmätning, bild 1, kan vi mäta avståndet till något hundratal av solens allra närmaste grannar i den ofantliga stjärneverld som vi kallar vintergatan. Den närmaste stjärnan, Proxima i stjärnbilden Centauren, ligger på ett avstånd av 4 000 000 000 000 mil eller drygt 4 ljusår, (se ruta om ljusår). De andra välkända stjärnorna på natthimlen som Sirius, Vega, Betelgeuse och Antares ligger tiotals till hundratal ljusår från oss.

Dessa avstånd är enorma enligt jordiska mått, men de är obetydliga i Vintergatan, som totalt innehåller mer än hundra miljarder stjärnor. För att kartlägga Vintergatan måste vi ta till andra metoder för avståndsmätning, som kan föra oss tusentals gånger längre ut i rymden. De flesta metoder som används för att pejla Vintergatan bygger på en mycket enkel princip; en stjärna ser svagare ut ju längre bort den är. Om alla stjärnor var solar som vår egen sol - och exakt lika solen - skulle vi direkt kunna beräkna deras avstånd ur deras skenbara ljusstyrka på natthimlen. Men alla stjärnor strålar inte som solen. Vi kan beräkna den verkliga ljusstyrkan hos de stjärnor i solens närhet vars avstånd vi känner. Bland dessa finns stjärnor som liknar solen, men många är svagare än solen medan andra lyser mycket starkare. Vi kan inte förutsätta att alla stjärnor i Vintergatan är exakt lika solen.

Det finns emellertid vissa typer av stjärnor som har väl standardiserade egenskaper. En stjärna av en sådan speciell typ kan vi känna igen på stora avstånd, t.ex. därför att dess ljusstyrka varierar på ett karakteristiskt sätt. Vi kan alltså beräkna avståndet till sådana speciella stjärnor och betrakta dem som stickprov tagna ur hela Vintergatans stjärneverld.

Rymden mellan stjärnorna är inte helt genomskinlig utan innehåller "moln" av stoft och gas, som helt eller delvis skymmer ljuset från bakomliggande stjärnor.

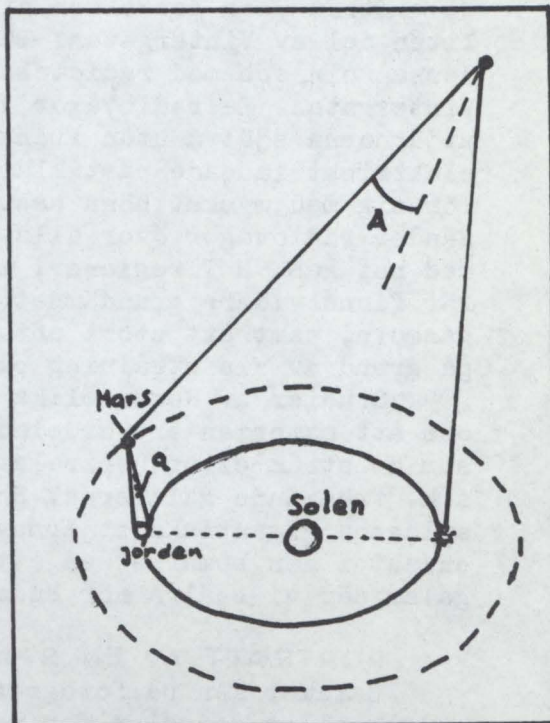

Bild. 1. Triangel-mätning, parallaxmätning, av avstånden till planeten Mars och en stjärna. Genom mätningar från jorden kan man bestämma parallaxvinkeln a (respektive A) och därigenom är triangelns form bestämd. Avståndet kan man sedan räkna ut så snart man känner baslinjens längd, i ena fallet jordens diameter, i andra fallet jordbanans diameter. Även de närmaste stjärnorna ligger så långt borta att vinkelmätningarna måste utföras med en noggrannhet på någon hundradels bågsekund.

Detta ställer till svårigheter när man vill använda en stjärnas skenbara ljusstyrka på natthimlen för att räkna ut dess avstånd, men det finns metoder att komma tillrätta med sådana problem. Stoft- och gasmoln påverkar ljusets färgsammansättning på ett sätt som vi kan mäta. Med hjälp av sådana mätningar kan vi därför räkna ut hur ljusstark en viss stjärna skulle ha varit om rymden varit helt genomskinlig. Denna procedur är i verkligheten ganska invecklad och påverkas av en del mindre väl kända faktorer. Våra mätningar av avståndet i Vintergatan har därför inte bättre noggrannhet än i bästa fall 10 - 20 procent.

RADIOVÅGOR FRÅN VINTERGATAN

Stoft- och gasmolnen hindrar oss från att undersöka mer än en liten del av Vintergatan. Däremot kan radiovågor obehindrat passera dessa moln och med radioteleskopets hjälp kan vi nå alla delar av Vintergatan. De radiovågor vi tar emot kommer emellertid inte från stjärnorna själva utan från rymden mellan stjärnorna. Där finns elektriskt laddade partiklar, s.k. kosmisk partikelstrålning, som rör sig med mycket höga hastigheter i svaga magnetfält och då utsänder radiovågor över alla spektrums våglängder. Där finns områden med het gas, H II-regioner, som strålar ut både ljus och radiovågor. Där finns vidare grundämnet väte, huvudbeståndsdelen i Vintergatans gasmoln, samt ett stort antal kemiska föreningar som kan observeras på grund av sin strålning på speciella våglängder i radiospektrum.

Studier av dessa olika slag av radiovågor har bland annat lärt oss att materian är fördelad i stråk runt Vintergatan på samma sätt som de stråk eller "spiralarmar" man ofta ser på fotografier av de s.k. främmande galaxerna. Som redan nämnts är dessa i verkligheten avlägsna gigantiska stjärnsystem av samma slag, och "främmande" endast i den bemärkelsen att de ligger utanför Vintergatan, den galax där vi själva hör hemma.

PORTRÄTT AV EN SPIRALGALAX

Galaxer kan på fotografier se ut som diffusa ellipser, platta skivor eller spiraler men kan också vara helt oregelbundna. Man delar in galaxerna i tre huvudgrupper, de elliptiska galaxerna, spiralgalaxerna och de irreguljära galaxerna.

Vintergatan, liksom den två miljoner ljusår avlägsna Andromedagalaxen, är en stor spiralgalax. Stjärnor, stoft och gas är fördelade över en skiva som är 100 000 ljusår i diameter, och rör sig där i nästan cirkelformiga banor runt skivans centrum. På solens avstånd från centrum, 30 000 ljusår, är hastigheten 250 km/sek och ett varv runt Vintergatans centrum tar nära 250 miljoner år.

Den relativt tunna skiva som innehåller nästan all massa i galaxen är inte helt stabil. Störningar uppstår i form av täthetsvariationer som i likhet med en vågrörelse fortplantar sig genom den roterande skivan av stjärnor, stoft och gas.

Stjärnorna föds ur gas- och stoftmoln som drar sig samman under sin egen gravitation. Denna process går naturligt nog snabbast i de delar av Vintergatan där tätheten är störst, dvs längs täthetsvågens maxima. En del av de nyfödda stjärnorna har en oerhörd ljusstyrka men en motsvarande kort livslängd. Det är dessa unga ljusa stjärnor som svarar för den synliga spiralstrukturen. De visar därför också formen på den täthetsvåg som sveper fram genom galaxens roterande skiva. Förutom dessa unga stjärnor hårbärgerar skivan miljarder äldre och ljussvagare stjärnor som t.ex. solen, stoft, gas, magnetfält och olika slag av strålning.

GALAXERNAS VÄRLD

Så långt våra teleskop kan nå, ser vi galaxer utspridda i rymden som öar av ljus och materia. De flesta uppträder i större eller mindre grupper, som troligen hålls samman av medlemmarnas ömsesidiga gravitationskrafter. Vintergatan och den stora Andromedagalaxen är t.ex. de två dominerande medlemmarna av den lokala galaxgruppen. Denna innehåller vidare ett tjugotal mindre galaxer, varav flera är elliptiska s.k. dvärggalaxer. De flesta galaxgrupper är av liknande storlek, men man känner också till hopar som innehåller tusentals galaxer.

I Andromedagalaxen, och i ett femtiotal andra galaxer, kan man med teleskopens hjälp urskilja enstaka stjärnor, de ljusstarkaste i hela galaxen, miljoner gånger ljusare än solen. Några av dessa varierar i ljusstyrka på samma karaktäristiska sätt som de stjärnor vi tidigare använt för att pejla Vintergatan. Dessa speciella stjärnor har ganska säkert samma egenskaper i andra galaxer som de har i Vintergatan, och vi kan därför bekräfta deras - och galaxernas - avstånd från deras skenbara ljusstyrka. Vissa typer av lysande gasmoln och stjärnhopar kan också användas för att mäta avstånd på liknande sätt. Allt som allt har dessa mätningar gått oss avstånden till några hundra av Vintergatans grannar i galaxernas värld: Andromedagalaxen 2 miljoner ljusår. M 51 ("Virvelgalaxen") 32 miljoner ljusår, M 101 23 miljoner ljusår etc. Men de miljarder galaxer som befolkar universum ligger med få undantag på så stora avstånd att vi inte kan se detaljer som enstaka stjärnor eller gasmoln på fotografier tagna med våra största teleskop.

Vi måste än en gång bygga på tidigare resultat. Vi vet avståndet och därför också den verkliga ljusstyrkan för några hundra galaxer i Vintergatans omgivning. Det finns - i motsats till det analoga fallet med Vintergatans stjärnor - ingen speciell typ av galax där alla individer har samma ljusstyrka. Det avstånd man kan beräkna från den skenbara ljusstyrkan för en viss galax blir därför ganska osäkert. Däremot kan man med statistiska metoder få fram mer pålitliga avstånd till rika galaxhopar. I sådana hopar tycks dessutom finnas en bestämd övre gräns för hur ljusstark en galax kan bli. Avståndet kan därför också beräknas ur den ljusaste galaxens skenbara ljusstyrka.

Man gjorde tidigt den upptäckten att mönstret av linjer i avlägsna galaxers spektra är förskjutet mot rött, och att förskjutningens storlek är proportionell mot galaxens avstånd. Denna märkliga Hubbles lag förklaras i en särskild ruta i slutet av denna artikel.

Rödförskjutningen i spektrum av en viss galax ger oss därför direkt dess avstånd - på en konstant när. Konstanten, Hubbles konstant, måste beräknas ur rödförskjutningen hos de galaxer vars avstånd vi kunnat mäta på annat sätt. Den avståndsskala i galaxernas värld som byggts upp med detta slag av mätningar är, via Hubbles konstant, den sista och mest osäkra länken i den kedja som började med radarmätningar av avstånden till de närmaste planeterna.

RÖD OGALAXER OCH KVASARER

Med radioteleskopens hjälp kan vi studera radiovågor som kommer från avlägsna galaxer. Vi kan urskilja samma komponenter i deras radiostrålning som i Vintergatans radiostrålning. Denna "normala" strålning är tämligen svag och kan bara studeras i detalj för Vintergatan och dess närmaste grannar i universum.

Tidigt i radioastronomins korta historia upptäckte man radiostrålning från vissa mycket avlägsna galaxer. Strålningen från dessa s.k. radiogalaxer kan vara miljoner gånger mer intensiv än strålningen från normala galaxer, t.ex. Vintergatan. Man skulle utan svårighet kunna mäta radiostrålningen från många av dessa även om de befunde sig mycket längre bort. En stor del av de tusentals radiokällor

som hittills upptäckts har ingen motsvarighet på fotografier tagna med stora optiska teleskop. Sannolikt är de radiogalaxer som ligger utom räckhåll för dessa teleskop: ljuset från de hundratals miljarder solar i en så fjärran galax räcker inte till för att svärta ett par silverkorn i fokus på det största teleskop vi har här på jorden.

Studiet av radiokällorna och deras optiska motsvarigheter ledde till upptäckten av Kvasarerna år 1960. Namnet kommer från engelska "quasi-stellar source" (förkortat QSS), dvs i klartext något vi inte vet vad det är, men som vid första påseende ser ut som en stjärna. Det är emellertid inte alls fråga om stjärnor. Rödförskutningen i kvasarernas spektra är ofta mycket större än i spektra av de mest avlägsna galaxer vi känner till. De skulle sålunda enligt Hubbles lag ligga på motsvarande större avstånd och måste för att alls kunna fotograferas - vara mycket ljusstarkare än normala galaxer. Det råder olika meningar om kvasarernas natur, men troligen är de galaxer som genomgår ett kritiskt skede i sin utveckling. I detta skede skulle de alltså ha en starkt ökad ljusstrålning och dessutom i många fall en intensiv strålning i radioområdet.

Man har med statistiska metoder sökt att ur de fjärran radiogalaxernas och kvasarernas fördelning i intensitet och avstånd sluta sig till förhållandena i universum på dessa avstånd. En rad okända faktorer kommer in i sådana undersökningar, bl.a. universums geometri och tidigare historia samt problem rörande galaxernas uppkomst. Dessa frågor behandlas i andra artiklar.

DEN KOSMISKA MIKROVÅGSTRÅLNINGEN

År 1965 upptäcktes en intressant komponent i den radiostrålning som når oss från universum. Denna komponent är mest märkbar när man gör sina mätningar vid våglängder mellan en centimeter och en decimeter. Radiovågor med så korta våglängder kallas ofta mikrovågor.

Denna kosmiska mikrovågstrålning är isotrop, dvs den tycks komma med samma intensitet från alla riktningar. I motsats till övrig radiostrålning från universum verkar den alltså inte vara knuten till bestämda himmelsobjekt som t.ex. gasmoln i Vintergatan eller avlägsna galaxer. Den har samma karaktär som termisk strålning, dvs det slag av strålning som beror på det strålände föremålets temperatur. Höga temperaturer, t.ex. glödtråden i en lampa, ger bl.a. upphov till ljus och infraröd strålning, medan mycket låga temperaturer enbart ger upphov till svag radio- och infrarödstrålning.

Den kosmiska mikrovågstrålningen motsvarar en temperatur på endast 2,7 K (-270° C). Den kan emellertid ha uppstått långt tillbaka i tiden i ett mycket hetare område, men sedan ha förändrats som en följd av universums egen utveckling. Man föreställer sig att denna mikrovågstrålning genomtränger hela universum och att den - kan hända - är en kvarleva av den intensiva strålning som måste ha funnits långt tillbaka i tiden vid universums födelse. Kanske är den att likna vid den varma askan som ligger kvar i eldstaden när den kosmiska brasan slocknat.

EN RESA BAKÅT I TIDEN

Vi har använt ljusets färd genom rymden för att illustrera avstånd; ett ljusår är ett avstånd, nämligen det som ljuset behöver ett år för att tillryggalägga. Men just därför får avståndet också en tidsaspekt. En stjärna på ett hundra ljusårs avstånd ser vi inte som den är idag. Vi ser stjärnan som den var för ett hundra år sedan, då den sände ut det ljus som i dag fångas upp av våra teleskop. När vi med våra radioteleskop studerar Vintergatans centrum som ligger på 30 000 ljusårs avstånd, så får vi upplysning om hur förhållandena var där för 30 000 år sedan - radiovågorna går med samma hastighet som ljuset.

Vi ser alltså bakåt i tiden, och ju större avstånd vi talar om, desto längre reser vi bakåt i tiden.

30 000 år är ingen lång tid i Vintergatans historia. Stjärnornas liv räknas i miljarder år och med få (men ibland sensationella) undantag, som t.ex. de exploderande stjärnorna eller novorna, förändras de inte märkbart på 30 000 år. Detsamma gäller för hela Vintergatan. Gas, stoft och stjärnor rör sig med flera hundra kilometer i sekunden runt Vintergatans centrum, men förflyttningen under 30 000 år blir ändå knappast märkbar i jämförelse med Vintergatans enorma dimensionen.

Fortsätter vi ut i galaxernas värld blir emellertid konsekvenserna av denna påtvungna resa bakåt i tiden mycket intressanta.

Enligt vissa kosmologiska teorier bildades universum för omkring 15 miljarder år sedan. Flera av de mest avlägsna kvasarar vi känner till ligger troligen mer än 10 miljarder ljusår ut i rymden. Dessa kvasarar sänder oss alltså ljus och radiovågor från en tid, då universum var mycket yngre än det är i dag. De representerar gränsen för vårt vetande både i tid och rum.

I framtiden kan vi väta oss nya upptäckter som ytterligare vidgar vår kunskap. Kanske kan vi en gång lära oss att förstå vad som hände i det viktigaste ögonblicket i hela universums historia - dess födelse.

Källa: Forskning och Framsteg Nr.2 1976

Ljusår

Våra jordiska mått meter, kilometer och mil är försvinnande små i jämförelse med universum. Vi behöver en mycket längre måttstock för att på ett bekvämt sätt kunna beskriva förhållandena i världsrymden. I Astronomin använder vi genomgående ett ljusår som måttstock. Ett ljusår är den sträcka som ljuset färdas under en tid av ett år - det är 365 dagsresor för en ljusstråle. Ljuset färdas med en hastighet av 300 000 kilometer i sekunden och på ett år hinner det 946 000 000 000 mil = ett ljusår. I den professionella astronomiska litteraturen används vanligen i stället enheten Parsec = 3,26 ljusår.

Hubbles lag

Under 1920-talet genomförde den amerikanske astronomen Edwin Hubble ett omfattande arbete för att studera avlägsna galaxer. Han fann då, att ju längre bort galaxerna ligger från oss desto mer är linjerna i galaxernas spektra förskjutna mot rött. Detta innebär att galaxerna flyr bort från oss med allt högre hastighet ju längre bort de ligger. Sambandet kallas HUBBLES LAG, som säger att objektets hastighet (v) är proportionell med avståndet till objektet (R). Proportionaliteten bestäms av den s.k. HUBBLES KONSTANT (H).

$$v = H \times R$$

Bestämning av värdet på Hubbles konstant är en av kosmologins viktigaste uppgifter.

KLOTBLIXTAR KOMMER FRÅN SOLEN

Enligt den sovjetiske astronomen Sergej Vsechsvatskij kan klotblixтар bestå av partiklar från solens inre, s.k. plasmoider. Plasmasvärmarna från solen hålls samman längs "magnetiska kanaler" av partiklarnas magnetiska fält. Några svärmar tränger ner genom atmosfären och transformeras till klotblixтар.

Hit ringer alla som ser flygande tefat

Goddag. Jag tror att jag har sett ett flygande tefat. Ett UFO. Så låter det ugnfår tre gånger i veckan i UFO-Syds röda larmtelefon på Kämnärsvägen i Lund. Hemma hos ordföranden Mikael Nanne.

■ - De flesta rapporterna vi får in har naturliga förklaringar. Kamerareflexer, flygplan, månen klart lysande i ett moln.

Men ungefär var fjortonde dag får vi in en rapport som kräver djupare undersökningar. Som inte kan avfärdas som en synvilla eller med en naturlig förklaring, berättar Mikael Nanne.

Oförklarliga fenomen

Några av rapporterna klassas även efter UFO-SYD:s noggranna vetenskapliga bearbetning som oförklarlig. Enligt det kunnande om naturen som finns i dag.

- Det har rört sig om UFO:s. Icke identifierade flygande föremål.

Närkontakt i Eslöv

Mikael Nanne berättar om ett fall för något år sen i Eslöv. När en ung flicka fick närkontakt av anträda gräden med ett UFO. Dvs

fysisk kontakt. Hon såg ett tefat landa och utsattes för bl a värmebestrålning.

- Till det har vi inte fått någon förklaring.

Alla rapporter om att ett UFO landat innebär att föreningens fältforskare får rycka ut.

Fem forskare

Höra vittnen. Mäta upp eventuella landningsplatser. Leta efter brännmärken, strålningskador och föremål.

För tillfället jobbar klubben bl a med att analysera ett metallföremål som hittats i samband med ett siktat UFO - också det i Eslövstrakten.

- Metallföremålet kan ha varit en lysraket. Men undersökningen är inte helt slutförd än, säger Mikael. Som under samtalet inte försummar att med ett öra lyssna på flygets och polisens radiotrafik.

Kan ge tips

- Det kan ge värdefulla tips om observationer, förklarar han.

Tyvärr får föreningen, som haft vind i seglen det dryga år den funnits, ofta rena bluffrapporter.

- Det finns de som vill väcka uppmärksamhet genom att rapportera att de sett ett UFO. Som hittar på en syn. Eller

Foto: STAFFAN HAGBLUM

Ett UFO har siktats i Skåne. Fältforskare Mikael Nanne på UFO-Syd rycker ut för en undersökning.

skickar in en bild på en Fréesbee!

observationer som görs i Skåne. Larmtelefonen är 046/13 60 01.

Avancerad teknik

Under året som gått har föreningen växt från tre medlemmar till trettio-talet. Den tekniska utrustningen har kraftigt förstärkts.

Bl a har fältforskarna kommunikationsradio i sina bilar. UFO-SYD undersöker alla ob-

Ingen egen syn

Har du själv sett något UFO, Mikael?

- Tyvärr. Alla underliga himlafenomen jag varit med om att bevittna har haft naturliga förklaringar, säger Mikael Nanne, som sen han har fem år varit intresserad av UFO:s. ■

HANS-GÖRAN BOKLUND

Veberöds-tefat var sopsäck!

Kommer ni ihåg det flygande tefat som siktats i Veberöd i mars i år. Det var inga utomjordiska besökare. Det var en sopsäck i staniol!

Det har UFO-SYD:s

forskning visat.

Vi hörde åtta vittnen. Dessutom gjorde vi olika försök.

Redan från början stod det tämligen klart att det var ett ballongliknande föremål som siktats, säger Mikael Nanne, ordförande i UFO-Syd. Inte ett UFO.

SKÅNSKA DAGBLADET

1979 -08- 13

Dags för UFO- träff

KARLSKOGA. Öppna men kritiska.

Det är linjen hos UFO-center i Karlskoga — en förening som startar sin verksamhet den 9 februari i år.

UFO betyder oidentifierade föremål.

Den här föreningen ska inte alls sysselsätta sig med att sitta och vänta på att det dyker upp flygande tefat över Karlskoga.

Owe Lewitski i interimstyrelsen vill poängtera att man inte ska sätta likhetstecken mellan UFO och flygande tefat.

— Flygande tefat är endast en intressant hypotes som kan definiera UFO, säger han.

UFO-centers mål är först och främst att aktivera ungdom och få dem att pyssla med meningsfulla saker.

För visst är det väl meningsfullt att göra astronomiska observationer, fotografera himlen, läsa om forntida teknik och vetenskap?

— Sedan är vi naturligtvis öppna för alla inrapporteringar om föremål som folk sett men som de inte kan förklara, fortsätter Owe Lewitski.

Han tror att det finns ett stort intresse för UFO i Karlskoga. Sedan hösten 1976 har han lett studiecirkel i ämnet. Och vid en information som hölls för några år sedan var uppslutningen mangrann.

Owe Lewitskis familj iakttog tillsammans med två andra familjer ett par mystiska objekt i Karlskoga för några år sedan. Två ovala föremål kom farandes i luften. Owe Lewitski är inte alls övertygad om att det var utomjordiska farkoster. Men föremålen har han inte kunnat definiera...

Pryoelev skriver om UFO:

UFO — finns dom?

UFO — unidentified flying objects (oidentifierade flygande föremål) har setts i alla tider, påstår ufologerna, men begreppet »flygande tefat» är ganska ungt. Den myntades av den amerikanska piloten Kenneth Arnold, då han beskrev det föremål han sett under en av sina flygningar år 1947.

— Nu skall man inte förväxla UFO med flygande tefat, säger amatörUFO-log Owe Lewitski, Karlskoga. Flygande tefat är den vanligaste inrapporterade UFO:n, men man har ju sett cigarliknande föremål och andra konstigheter som också kan klassas som UFO.

Vad är då UFO?

Ja, enligt riktiga UFO-entusiaster är det varelser från andra planeter i andra solsystem vars sol har brunnit ut, som reser runt för att hitta en planet att slå sig ner på. Andra tror att de bara vill undersöka vår planet för att se hur långt vi kommit i utvecklingen precis som vi undersöker djungelfolken på jorden.

Hur kan man ta sig så långa sträckor, som det verkligen är fråga om i dessa sammanhang.

— Från våran synvinkel verkar det omöjligt, säger Owe Lewitski, men vem har sagt att de inte har kommit längre i utvecklingen och kanske till och med lärt sig behärska »fotondriftstekniken». Fotoner är som bekant de »abstrakta partiklar» som solen består av och som tar sig fram med 300 000 km per sekund. Om man sedan tar med Einsteins relativitetsteori i spelet, öppnas oändade vägar och man kan se det ur en annan synvinkel.

— Har du själv sett UFO? frågar jag.

— Ja, Valborgsmässoaftonen 1971 såg jag, min fru och min äldste son — då sju år gammal — ett mystiskt fenomen, som jag inte ser någon annan förklaring på än UFO.

Vi stod i fönstret till våran villa, då vår son ropade till och frågade vad »det där» var. Vi tittade dit och såg två diskusformade föremål omgivna av ett svagt rött sken komma glidande över kvällshimlen. I vart och ett av föremålen syntes en svag,

mörk fläck. Vi stod som förstenade tills de försvann uppåt och vi blev tvungna att rusa till andra sidan huset, men en stor gran skymde sikten och vi såg dem inte mer.

— Det var då, berättar Owe, jag blev UFO-intresserad på riktigt och entusiasmen steg ännu mer när jag läste i tidningen att även andra hade sett dylika ting samma natt.

80-95 % av alla UFO-rapporter kan förklaras som väderballonger och andra »naturliga» förekomster. Men de 5-20 % som inte klaras upp...

— Psykiskt störda personer som hittat på en massa

dumheter, säger tvivlarna.

— UFO, säger entusiasterna.

Vilken linje skall man hålla?

UFO eller ej?

Kommer vi någonsin att få klara besked?

ANDERS ALMKVIST

Owe Lewitski har själv sett ett UFO.

UFO-förening i Karlskoga

I Sverige finns för närvarande ca 60 UFO-föreningar med bortåt 3000 medlemmar och nu är ännu en förening under bildande i Karlskoga.

Interimstyrelsens ordförande Owe Lewitski säger att intresset är ganska stort och han hoppas på många medlemmar.

— Vi har tänkt oss att pyssla med lite av varje, säger Owe. Astronomi, bildafnär, diskussioner omkring t.ex. parapsykologi, kosmologi och

fortidsgåtor. Vi hoppas även på studiebesök hos UFO-Sverige.

— Namnet vi fastnat för: »UFO-center, Karlskoga» har diskuterats mycket i interimstyrelsen, men vi hittade inte något bättre. En klubbtidning har vi också — Svävaren — som vi hoppas kunna utge fyra gånger per år.

— Den 9:e februari har vi vår första träff, passar Owe på att påpeka.

Flygande tefat tvingade ner passagerarplan

(Valencia TT-AFP) Ett spanskt passagerarplan med 119 människor ombord på väg från Mallorca till Teneriffa tvingades på söndagskvällen landa i Valencia efter att ha förföljts av fyra flygande tefat, omtalade polisen i staden på måndagen.

Då planet befann sig över Ibiza kort efter starten fick piloten syn på flera lysande föremål som följde efter planet. Piloten försökte "ska-

ka av sig" förföljarna men lyckades inte. Han rapporterade sin belägenhet till kontrolltornet i Valencia.

Från kontrolltornet kunde man inte identifiera föremålen. Piloten fick order att landa. Under landningen stod två av föremålen stilla över stadens militärflygplats, ett höll sig över flygplatsens terminalbyggnad och ett stod rakt över landningsbanan.

Fyra av spanska försvarets jaktplan startade från en närbelägen militärbas. Då de nådde fram hade föremålen försvunnit. Flera människor på marken rapporterade att de sett de okända föremålen.

Passagerarplanet fortsatte den avbrutna flygningen på måndagsmorgonen.

De militära myndigheterna har inlett en utredning.

Norrbottenskuriren 79/113

BLÅTT MYSTISKT LJUS

Anna Monaro, patient på sjukhuset i Pirano, Italien. sov oroligt. Det var i gryningen och tre framstående läkare, doktorerna Vitali, Trabacchi och De Sanctis satt och betraktade henne. Plötsligt visade sig ett blått ljus, en fladdrande, överklig låga över kvinnans bröst. Den bleknade, steg och bleknade åter. Läkarna lutade sig närmare. De vae ense om att lågan inte kastade någon skugga.

I flera dagar hade läkarna förberett detta experiment. Kvinnan hade undersökts, rummet hade undersökts, man hade bytt om sköterska och alla tänkbara yttre ljuskällor hade avlägsnats.

Det sällsamma ljuset, som fladdrade över fru Monaros bröst, hade först observerats av sjukhuspersonalen. De skeptiska läkarna hade kommit dit. beredda att slå bort hela historien. Men i stället hade de stannat för att förbereda ett experiment.

De såg ljuset. De förklarade att ett "bedrägeri av något slag" hade varit omöjligt. Sedan avgav de en rapport och fallet upptogs bland de olösta mysterierna.

STÖDFONDENS POSTGIRO

23 90 52 - 4

— Ska jag prenumerera

För många är det självklart -IUST- tillhör de nöjen, för att inte säga nödvändigheter, som familjen unnar sig.

För dig, som kanske bara läser lösnummer hos ufoföreningen eller hemma hos någon vän då och då, är frågan något allvarligare.

Alla vet ju, att det börjar bli ont om pengar i portmonnän och det här konstaterandet räcker möjligen till beslutet att INTE prenumerera. Men du som läser vidare, kan kanske hålla med om följande:

Vi jobbar hårt i det här landet och behöver verkligen avkoppling och fritid.

Det tycks inte bli långsammare fart i arbetslivet, snarare tilltar stressen.

Ufo-folkets antal har blivit fler och fler de senaste åren.

Men vintern är lång sommaren kort.

Finns det då något trevligare än att med IUST drömma sig tillbaka till de soliga sommardagarna. Eller planera för den kommande ufo-säsongen.

Vi skall inte skryta med IUST -det får andra göra- vi vet att vi gör en bra, läsvärd, pålitlig och tjock tidning med mycket tips, trevliga SF-noveller, reportage och mycket mycket annat.

IUST kostar 40:- för hela 1980. Direkt hem i brevlådan utan besvär.

Du som redan har den, glömmer väl inte att förnya prenumerationen.

Här kan du som inte redan är prenumerant prenumerera, genom att använda bifogat inbetalningskort, för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgirokonto nr. 35 44 51-7, Leif Andersson.